

ÚJPEST-BELSŐVÁROSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

**1041 Budapest, Szent István tér 24.
tel./fax: (06-1) 369-6222 • Mobil: 06-20-534-7678
email: info@ubre.hu • weboldal: www.ubre.hu**

ADVENTI EVANGELIZÁCIÓ

2023. november 28 – december 1.

ÉLETED LEGFONTOSABB KÉRDÉSE

Igét hirdet:

**Horváth Géza
ref. lelkipásztor**

**Budapest-Újpest
2023.**

Tartalomjegyzék

Életed legfontosabb kérdése

			Old.
kedd	Van-e örök életed?	Mt 19,16	3
szerda	Kicsoda neked Jézus Krisztus?	Mt 19,17	12
csütörtök	Érted-e az üdvösség útját?	Mt 19,18-19	22
péntek	Elég-e az, amit eddig tettem?	Mt 19,20-22	31

Összeállította és kiadja az Egyházközség munkaközössége.
Missziói célra korlátozás nélkül másolható és terjeszthető, de csak a
sokszorosítás önköltségének megtérítése kérhető.

Áldott karácsonyt!

Bp., 2023 adventjén

Van-e örök életed?

Kezdőének: 714. – Tehozzád jövünk már, Istenünk

Olvasandó (lectio): Mt 19,16-22

És íme, hozzá jövén egy ember – tudniillik Jézushoz – és monda néki: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; tisztelt atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Mi fogyatkozás van még bennem? Mondta néki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; jer, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elment megsomorodva, mert sok jószága volt.

Alapige (textus): Mt 19,16

És íme, hozzá jövén egy ember, – és monda néki: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.

Imádkozzunk!

Urunk, olyan sokszor kértük az előbb az énekben azt, hogy ne szóljon igéd hiába. De engedd meg, hogy először most azt kérjük, hogy szóljon a Te igéd. Mert ha nem szól a Te Igéd, akkor hiábavaló egybegyülekeznünk. Ha nem szól a te igéd, akkor hiábavaló a mi hitünk is, vagy amit hitnek gondolunk. Ezért könyörgünk, hogy ezeken az estéken szólaljon meg a te igéd, a Tőled jövő üzenet. Köszönjük, Urunk, hogy adatik szó szánknak megnyitásokor. Könyörülj meg rajtunk, mert szeretnénk a Te szavadra figyelni. Köszönjük, hogy nem külsőségek miatt jövünk össze, talán nem szokásból, megszokásból, hanem azért, hogy együtt kérjünk: Szólj, Uram! És hadd kérjünk arra, hogy adj nekünk halló fület és halló szívet. Olyan szívet és fület, amely ezeken az estéken félreteszi a nap terhét, gondját-baját, nyomorúságokat, bosszúságokat, szomorúságot, közönyt. Akik félre tudunk tenni mindent annak érdekében, hogy teret kapjon az ige, és szívből-szívbe, hitből-hitbe terjedjen az evangélium üzenete. Könyörülj meg ezért rajtunk, és jelen-

léteddel szenteld meg a mi alkalmunkat. Mennyei Atyánk, Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés

Szeretettel köszöntöm a testvéreket itt az újpesti templomban és szeretném megköszönni lelkipásztorotoknak a meghívást, hogy rám gondolt a szokásos gyülekezeti evangelizáción az ige hirdetésével! Ezt a négy estét, ha Isten segít bennünket, együtt tölthetjük az Ige, az evangélium körül. Négy estén át fogjuk hallani az ígét a gazdag ifjú történetén keresztül. Három evangélista is leírja ezt a történetet: Mátén kívül még Márk és Lukács is. Egy nagyon kicsi különbség van közöttük. Mindegyik evangélista valahogy másra teszi a hangsúlyt, mást is kiemel. Éppen ezért az egyik azt emeli ki, hogy főember volt, a másik evangélista azt, hogy gazdag volt. Ezért így nevezzük ezt a történetet, hogy a gazdag ifjú története. Az meg, hogy ifjú, onnan is kiderül, hogy tudott futni még. Futott Jézushoz, tehát még bírt futni. A korát nem tudjuk, de ez nem is lényeges. Odamegy Jézushoz és az a néhány percnyi beszélgetés, amit eltölthetett Jézus közelében, ez az életének nagy lehetősége. Mert, kedves testvérek, a Biblia mindig azt mondja, hogy amikor az Úr közelébe kerülünk, hogy amikor Jézus közelébe kerülünk, az az életünk nagy lehetősége. És mire a nagy lehetősége? Annak a nagy lehetősége történik Jézus közelében, hogy az ember élete megforduljon, más irányt vegyen. De a gazdag ifjúnak, sajnos, nem fordult meg az élete, nem vett más irányt. Odamegy, fut Jézushoz, de az a lényeg, hogy hogyan megy el. Ez a gazdag ifjú nem úgy megy el Jézustól, ahogy többen elmentek és követték Őt. Azok mennek Jézus után. Ő pedig elmegy, eltávolodik tőle. Vagyis az élete nem vesz fordulatot.

Az erdélyiek úgy nevezik az 1990-es évet, hogy a fordulat éve. Ott nem úgy nevezik, hogy a rendszerváltás, hanem hogy a fordulat éve. Mert ugye volt egy irány, tudjuk, hogy milyen, és lett egy másik irány – azt azonban nem tudjuk, hogy milyen. De mégis egy fordulat, ahhoz a rendszerhez képest. Kedves testvérek, hadd használjam most ezt a kifejezést arra, hogy megkérdezzem: a te életedben volt-e ilyen fordulat éve? Vagy fordulat napja? Vagy fordulat órája? Te el tudod-e mondani azt, amit elmondanak a Biblia szereplői közül néhányan, hogy déltájban? Vala pedig körülbelül 4 óra? Mondja egy-egy apostol, hogy ő mikor találkozott Jézussal? Ő mikor kezdte el Jézust követni? Ő mikor lett az ő gyermeke? Mikor találkozott a Mesterrel, a Megváltóval? Az életük ott vett fordulatot. És némelyek tudják, hogy körülbelül négy óra volt. A másik azt mondja, hogy déltájban történt. (Pál apostol). Az a lényeges, testvérek, hogy az életünkben egyszer megtörtént-e ez a fordulat? Amikor a dolgok más irányt kezdtek el venni. Más lett az értékrend a

Biblia szerint. Azt mondja Pál apostol, hogy amikor ő Jézust kezdte el követni, akkor neki más lett az értékrendje. Hogyan mondja? Hogy amit addig nyereségnek tartott, azt kárnak és szemétnak ítélte. Amit addig lenézett, megvetett, azt mindennél fontosabbnak kezdte tartani. Ez mi más testvérek, mint egy értékrend változás? Egy óriási fordulat az ember életében! Hogy ami fontos volt, az már nem lesz az. Ugyanakkor valami, ami nem volt fontos, az lesz a legdrágább neki.

Ez a fordulat, testvérek! A Biblia sokat beszél erről, még hogyha sokak életében nem is egy konkrét órát jelent ez a fordulat. De én nagyon szeretem azokat az igéket a Bibliában, mikor ilyeneket írnak az apostolok, hogy „valatok régen, most pedig világosság vagytok az Úrban.” Azt mondja Péter apostol, hogy együtt futottatok valamikor velük, de most már nem. Most már Istennek szent papsága, megváltott népe vagytok. Mert megtörtént a fordulat. Mert más irányt vett az életünk. A hívő élet, testvérek, tulajdonképpen azt jelenti, hogy ez a más irány. A Jézus Krisztussal való találkozás. De a gazdag ifjú életében a Biblia szerint nem jött el ez a fordulat. Ő neki az élete nem vett más irányt. Ez negatív példa, de nem kell, hogy mi így járjunk. Nem kell, hogy mi is így menjünk el majd ezen az estén, vagy ezeken az esteken, mint ahogy ez az ifjú elment.

Emlékszem, hogy egy közepes nagyságú városban evangelizáltam, és az utolsó este, amikor kezet fogok a kimenőkkel, és ott volt a városnak az egyik díszpolgára; persze ismerte mindenki, nagy tekintélynek örvendett. Nagyon sokan szerették és nagyon szívesen hallgatta az Igét. Amikor mentek kifelé, kezet fogott velem, könnyes lett a szem és csak ennyit mondott: „én úgy megyek el, mint a gazdag ifjú.” A felesége hátulról bökdösi, hogy „eredj már, nehogy itt maradj, nehogy beszélj a lelkésszel”, de a férfi odafordult felém és azt mondta, hogy ő most úgy megy el, mint a gazdag ifjú. Hát nem tudom, hogyan ment el a minden élők útján, mert már meghalt, nem tudom, hogy aztán lett-e fordulat az életében, de ezt az arcot nem felejttem el! “Én úgy megyek el, mint a gazdag ifjú.” Testvérek, járt templomba. Ott volt a gyülekezetben. Talán még presbiter is volt. És ki tudta mondani azt, hogy én úgy megyek el, mint a gazdag ifjú. Ezért drága, testvéreim, vegyük nagyon komolyan, hogy lehet egy templomban is leélni egy életet úgy, hogy mégis úgy megyünk el, mint a gazdag ifjú. De amikor Jézus ott van, ott van lehetőség, hogy ne úgy menj el, mint a gazdag ifjú. Mert amikor Jézus ott van, amikor az Ő igéje szól, akkor higgyétek el, hogy ez az egyetlen olyan hatalom és erő, amely azt a fordulatot az életünkben el tudja végezni.

Bennünket senki nem tud megfordítani. Én falun nőttem fel, és nálunk volt egy ilyen mondás, hogy hat ökör sem tudja elhúzni. Mikor valaki valamiben annyira meg van kövesedve, le van gyökerezve, azt semmi nem tudja meg-

változtatni. De az Isten ígéje – hogyan mondja Pál a Római levélben? – az az evangélium, az Istennek hatalma, ereje. Ott az a szó van az eredetiben, hogy „dünamisz”-a. (Innen származik a „dinamit” szó.) Hogy micsoda erő van a robbanószerben! Csak az Isten ígéje az az erő, ami meg tud bennünket fordítani. Magadtól te nem tudsz megfordulni. Azt felejtse el mindenki, aki magától akar megtérni, magától akar az Úr útjára menni, azt felejtse el! Azt már Jeremiás is megvallotta: *Téríts meg Uram és megtérünk!* Már Jeremiás is így imádkozott. Mert tudta, hogy mi magunktól nem tudunk. Csak Isten hatalma és ereje, szeretet és kegyelme az, amely viszont bennünket meg tud fordítani. Ami ezt el tudja végezni bennünk. Erre a gazdag ifjúra testvérek, ugye lehet mondani, hogy gazdag, fiatal létére meggazdagodott. Lehet, hogy tisztességes úton. Most feltételezzük, ugye, a jót, hogy tisztességes úton gazdagodott meg és nem azért, mert a zavarosban tudott halászni. Főember volt, mondja a másik evangélista, szóval valószínűleg meg is becsülték ezt az embert. Ez egy karriert épített ember. Ismeritek annak a regénynek a címét, hogy Szegény gazdagok, ugye, mégis el lehet mondani, hogy szegény gazdagok! De látjátok, vannak ilyen szegény gazdagok. Miért szegény gazdag ez a gazdag ifjú? Azért, mert egy példázatban azt mondja Jézus valakire, hogy na látjátok így van az, aki nem Istenben gazdag. Az a példázat-beli gazdag ember azt mondta, hogy *én lelkem örülj, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve.* Be vagy biztosítva. Most már nem is kell semmit csinálnod, hátra dőlhetsz, mert be vagy biztosítva. És azt mondja neki az Úr, hogy bolond, még az éjjel elkérik a te lelkedet. Csak eggyel nem számolsz, hogy még ma este meghalhatsz. (vö. Lk 12,19-21)

Mert tulajdonképpen az a szegény gazdag, testvérek, aki olyan gazdagságot szed össze magának, amit nem tud megtartani. Az Istenben való gazdagság pedig azt jelenti, hogy olyan gazdagságot kaptam, amit nem hogy nem tudok megtartani, de ami engem fog megtartani. Értjük? Tehát a földi gazdagság az olyan, amit te nem tudsz megtartani. Miért? Mert ellophatják, leértékelődhet. Nagyanyámék idejében így volt: a ház ára másnapra már semmit sem ért, csak tíz tojást. Lehet, hogy az idősebbek emlékeznek még arra az időre. Mert semmit nem ért a billió korona 1948 előtt. A tolvaj ellophatja, a rozsdá megemésztheti. Vagy nálunk volt valaki, aki betette a kályhába a pénzt, de a fia nem tudott róla és alágyújtott. A néni nem gondolta, hogy nyáron a fia bedob valamit a kályhába és alágyújt. Testvérek, ezek bizonytalan dolgok. Olyasvalamit gyűjt mégis az ember, amit nem tud megtartani. De olyasmit kellene gyűjteni, ami bennünket tart meg. Bennünket tart majd meg, mikor a halálunk órája elközelít. Jézus mit mond egy asszonynak? *A te hited megtartott téged.* Jön egy asszony a maga bajával, nyomorúságával. De mije van? Olyan, ami őt meg tudja tartani. Hogy mondja egy énekünk az énekes-

könyvben? „Gyűjtsünk oly kincset melyet a tűz koha, hévforrósága nem emészt meg soha.”

Nézzük meg ma este, hogy mi törekszünk-e ilyen kincsekre. Mi olyan kincseket akarunk, amik bennünket tartanak meg. Biztos ismeritek azt a szép éneket, hogy “ha a földön elvesztem szerelmem tárgyait, / maradjon meg mellettem szerelmed és a hit. / Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó, Úr Isten, / remélni megtanít.” Ezt Kálmán Farkas, egy dunántúli lelkész írta, aki akkor zenésítette meg ezt a verset, mikor a 18 éves fia kiment a parókia kapuján, és többet soha nem került elő. Sem ő nem került elő, sem a holtteste. A lelkész megzenésítette ezt a verset, az ő dallama ez. „A Földön ha elvesztem szerelmem tárgyait.” Mert ő elvesztette. „Maradjon meg mellettem szerelmed és a hit. Csak azt el ne veszítsem!” Kedves Testvérek, ugye milyen nagyszerű, hogy nem arról szól a Biblia, hogy itt a Földön ne legyen pénzünk, ne legyen semmink. Hanem azt mondja, hogy ne bízzatok benne! Ne úgy gondolkozzatok, hogy én akkor mindent megvehetek, mindent elérhetek, mindent elintézhetek. Mert nem tudjuk megvenni. A szeretteinknek az egészséget nem tudjuk megvenni. Hallottam valakiről, aki határtalanul gazdag volt. Amikor a felesége rákos lett, azt mondta az orvosnak, hogy „Doktor úr, minden vagyonomat odaadom, ha megmenti a feleségem.” De az orvos azt mondta, hogy „nem tudom megmenteni. Ne adja ide, mert nem tudok segíteni”. Mert valamit nem lehet elintézni, testvérek. Mert ezek nem tartanak meg.

De valami megtart. „A te hited megtartott téged.” – mondja az Úr.

Kedves Testvérek: négy kérdés hangzik el ezeken az estéken. Mert négy estét kaptam, és ebben az igében négy kérdés van. Hármát a gazdag ifjú kérdez, egyet Jézus. Ezért úgy osztottam fel az estéket, hogy minden estére jusson kérdés. A mai estének az lenne a kérdése, amit a gazdag ifjú kérdez, hogy *Jó Mester, mit cselekedjem, hogy örök életem legyen?* Látjátok, nem azzal dicsekszik, hogy mi je van, hanem azt akarja megkapni, ami je nincs. Ez pedig az örök élet. Jézus előzőleg ilyenekről beszél, hogy *hagyjatok békét a kisgyermekeknek és ne tiltsátok el, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.* Ez után olvassuk, hogy odaszalad ez az ember, ez az ifjú, hogy *mit cselekedjem, hogy örök életem legyen?* Vagyis, én biztos vagyok benne, hogy ő valamit felfogott az igéből. Mert azt mondta Jézus, hogy ilyeneké a mennyek országa. Ja, hogy van mennyek országa? Ilyeneké? Oda be lehet kerülni? Ezért megkérdi Jézustól, hogy mit cselekedjem, hogy örök életem legyen?

Kedves Testvérek, ez nagyon jó kérdés! Főleg annak nagyon jó kérdés, aki nek nincs örök élete. Hogy mit cselekedjem, hogy örök életem legyen? Mert Jézus arról beszél, hogy ebbe az országba be lehet kerülni. De ha Jézus arról

beszél, hogy ilyeneké, akkor ki is lehet maradni. Tudjuk, hogy nem mindenki megy be abba. Hogyan mondja Jézus? *Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.* (Mt 7,21) Divatos teológia volt a 20. században, hogy mindenki be fog oda kerülni. Nagyon sokan hirdették a nyugati teológusok közül. Sajnos, ez átjött Magyarországra is, ahogy minden fürtelem is átjött. Na, de Jézus nem arról beszél, hogy oda mindenki be fog menni. Amikor megkérdik Jézustól, hogy ki megy be a mennyek országába, akkor Jézus mit válaszol rá? „Te ne azzal törődj, hanem azzal, hogy te bemegy-e”. Értitek? Mert ezen el lehet töprengeni. De bennünket ne az érdekeljen, hanem az, hogy én bemegyek-e? Én ott leszek-e a mennyek országában? És ez a gazdag ifjú ezt akarja tudni. Akkor ő hogyan tud bemenni a mennyek országába?

Valamikor az '50-es években, amikor volt a nagy magyarországi ébredés, kiadtak egy szórólapot, aminek az volt a címe, hogy „Hol töltöd az örökkévalóságot?”. Hátha valakit ez elkezd érdekelni, hogy hát tényleg, hol fogom tölteni? Mert a Biblia szerint, testvéreim, valahol eltöltjük az örökkévalóságot. Csak az nem mindegy, hogy hol? Valahol el kell töltenünk, mert olyan nincs, hogy meghalunk és utána nincs semmi. Vagy ahogyan sokan hirdetik, hogy utána van egy nagy alvás. Ha valaki Lukács evangéliumának a 16. fejezetét elolvassa, meglátja, hogy a halál az nem megsemmisülés. A halál csak átszállás. Hol töltöd az örökkévalóságot?

Az örök élet kérdésében szeretnék mondani egy definíciót, hogy mi az örök élet. Tudjátok a definíció az, mint a tankönyveinkben a szabály. Be volt keretezve, vastag betűvel volt írva, valamilyen fizikai törvény vagy szabály, amire a tanáraim azt mondták, hogy nem szó szerint kell tudni, hanem betű szerint. „Az örök élet az ember testének és lelkének, vagyis egész valójának vég nélkül való boldogsága, mely boldogság forrása az Isten jelenléte, közelsége. Az üdvözülőknek az a boldog állapota, melyben az Istent tökéletesen megismerik, szeretik. Az Isten örömeivel a mennyben tökéletesen betelnek mind lelkükre, mind testükre nézve és végtelen dicsőségben élnek.” Testvéreim, ez az örök élet!

Most szeretném megkérdezni, hogy szerintetek ez jó? Az ember testének és lelkének, nagyon fontos, egész valójának vég nélkül való boldogsága, melyben az Istent tökéletesen megismerik. Hogy mondja Jézus? *“Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedüli igaz Isten, és akit te elküldtél, Jézust.* (János 7,3) Tehát az örök élet összefoglalva: az ember vég nélkül való boldogsága, aminek az oka az, hogy az Isten jelenlétében él. Ez egy nagyon fontos bibliai igazság. Megmondom, hogy honnan támasztom alá: a Jelenések könyvéből. Mit mond a mennyről a Jelenések könyve? Ilyeneket

mond, hogy az Isten sátra az emberekkel van. És Isten lesz velük, az ő Istenük. És Isten letöröl a szemükről minden könnyet. És nem lesz fájdalom és sóhaj, hanem örökös öröm fejükön. (vö. Jel 21,3)

De mi okozza, testvérek, ezt a boldogságot? Az, hogy az Isten jelenlétében vagyok. És mi az örök kárhozat? Mert tulajdonképpen az is örök élet, csak ugye borzasztó. És tudjátok, miért nevezi a Biblia ezt kárhozatnak? Azért, mert ott nincs Isten. Mert ott ez lesz a legdőntőbb, hogy az Isten nincs jelen. Pedig az Ő jelenléte a fontos. A mennyben ez lesz a fontos, hogy Ő jelen van. Maga Isten lesz velük, az ő Istenük.

Én most vasárnap arról az ígéről fogok szolgálni, a Máté 25-ből, mikor Jézus Krisztus beszél az utolsó ítéletről. Ő eljön, advent lesz, beül a királyi székébe, elválasztja egymástól a juhokat és a kecskéket és mit mond nekik? Az üdvözülőknek azt mondja, hogy *jertek én Atyám áldottai és örököljétek az országot, mely számotokra készítettet.* Mit mond azoknak, akik nem fognak üdvözülni? A Máté 25-ben így van: *távozzatok tőlem.* Engem ez döbbenett meg. *Vessétek a külső sötétségre, ott leszen sírás és fogcsikorgatás.* De engem az fogott meg, hogy „távozzatok tőlem”! Vagyis Jézus Krisztus nem vállalja velük a közösséget. Miért? Mert földi életükben ők sem vállalták Jézussal a közösséget. Mit mond a 73. zsoltár írója? *Isten közelsége oly igen jó nékem.* Mert, testvéreim, ez az örök élet: az Istennek a közelsége. Az, amit az énekünk így mond, hogy „Jézussal járom az én utamat, megfogva a kezét”.

Igen, Isten közelsége, az az örök élet. Már itt a Földön és odaát is. Vagyis az örök élet az, hogy velem az Isten. Jézus ezért ígérte meg, hogy veletek vagyok. Miért? Mert ez az örök élet. Mert ez az élet, hogy *veletek vagytok minden napon a világ végezetéig.* A Szentlélekre nézve megígéri, hogy a Szentlélek veletek marad örökké.

Mert ez az örök élet, testvéreim. És ez nem odaát kezdődik, nem a halálunk pillanatában kezdődik, hanem ennek el kell kezdődnie itt a földön, vagy sosem fog elkezdődni. Ismeritek a régi 480. éneket: „Ha templomban megjelenek, / ahol összesereglenek/ felséges neved imádói :/ velük együtt fohászokodva / úgy tetszik, mintha vigadva / ott volnék, hol a menny lakói” (4. versszak) Van egy ilyen versszaka: „érezem, hogy az örök élet már e Földön az enyém lett” (1. versszak). Mert ezt itt kell elkezdeni. Mert ez a gazdag ifjú itt akarja megnyerni az örök életet. Nem azt mondja, hogy majd legyen nekem örök életem. Mit cselekedjem most, hogy az örök életet elnyerhessem? Ő tudja, hogy ezzel nem ér rá, ezt nem lehet halogatni. Tudja, hogy ez életének a legfontosabb kérdése. Igen, az örök élet a Jézus Krisztus jelenlétében való élet. Már itt, és majd odaát is.

Mire hívta el Jézus a tanítványait, mikor elhívta őket? Figyeljük meg az evangéliumban! Azt mondja Jézus, hogy azért hívta el a tanítványait, hogy vele legyenek. Jézus ma is azokat hívja. Jézus téged hív. Mire? Hogy vele légy. Hogy melletted lehessen. Te meg mellette. És vele leszel itt. Vele leszel odaát. Itt elkezdjük gyakorolni ezt. Ennek egy jele, hogy itt vagyunk a templomban. Mert miért jön össze a gyülekezet? Azért, mert Jézus ott van. Én azt szoktam mondani azoknak, akik így beszélnek, hogy „Ő tiszteletes úr, én meghallgatok otthon mindenféle istentiszteletet, akármit adnak”. Az elég baj! Megeszik mindent, akármit tesznek maga elé? Nem az a legnagyobb baj, hogy otthon megnézi, meghallgatja, hanem hogy nincs ott, ahol Jézus ott van. Nem tetszett ott lenni, ahol Jézus ott volt a közepén. Így énekeltük, hogy “minden csendre térve, Ő előtte hulljon térdre, az, aki hirdeti és hallja itt az ígét.”

Van egy történetem: egy német katona bement egy asszonyhoz a II. világháborúban és ráköszön az öreg néniére, hogy „Gott mit uns!” (Velünk az Isten!). És az öreg néni ránéz a katonára és azt mondja: „Csak az a baj, hogy ti nem vagytok az Istennel.”

Mert ebbe könnyű belekapaszkodni, testvérek, hogy velünk az Isten! Milyen jó! Csak velünk van a Jóisten, tiszteletes úr! Jaj, de sokaktól hallottam! A kérdés nem az lesz az evangelizáción, hogy velünk-e az Isten? Hanem az, hogy te az Istennel vagy-e? Hogy a mi életünk kikötött-e mellette? Hogy a te életed Jézusba oltott élet-e? Krisztusban elrejtett élet, mondja Pál apostol. Olyan szépen fogalmaz! Azt mondja: *Krisztusban elrejtett élet*. Olyan életed van-e Krisztusban, mint a szőlőtő és a szőlővessző közötti kapcsolat? Jézus mondja: *Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők*. (Jn 15,5) Ennyire szoros-e Krisztussal a kapcsolatod? Mert ez az örök élet. Jézussal együtt lenni itt és majd együtt lenni odaát. Itt ezen *a hetven vagy ha feljebb nyolcvan esztendőn* keresztül, de egy örökkévalóságon át testvéreim vagy vele, vagy nélküle. Van egy olyan lelki ének, hogy „még egyszer szól, hív az Úr kegyelmesen...” és a refrén mindig ez, hogy „Ő kell, most kell, ma kell az üdv Uram, jöjj, adj erőt nekem, szent véred Jézus megmos teljesen, tiéd az életem.”

Hadd kívánjam, hogy mondd el ezt ma este! Mert a holnapi napot vagy megérjük, vagy nem. Most kell, ma kell az üdv. Vagyis, testvéreim, ha valakinek kell az üdv, annak tulajdonképpen Jézus Krisztus kell. Mert, ha valakinek kell az örök élet, annak Jézus Krisztus kell. Mert örök élet Jézus nélkül nincsen. János apostol mondja az Igében, *hogy akié a Fiú, azé az élet. Ez az élet pedig az Ő Fiában van*. (1Jn 5,12) Jézus Krisztus mondja: *Én vagyok az út, az igazság és az élet*. Ezért ragadd meg, testvérem, Jézus Krisztust, ha pedig már megragadtad, most újból kapaszkodj belé, mert Ő az örök élet. És

akié a Fiú, annak van örök élete. Kimehetsz úgy, hogy – ez nem nagyképűség – nekem örök életem van. Mert ilyet is hallottam, hogy „nekem van”. Rápirítottak: „Jaj, de nagyképű vagy!” Mert sokan mit mondanak? „Nem lehet azt tudni!” „Majd a Jóisten eldönti.” Nem! Ezt annyira lehet tudni, mint ahogy a gazdag ifjú tudta, hogy neki nincs. De ha én tudom, hogy Jézus az enyém, én az övé, akkor tudom, hogy nekem örök életem van. Azé a megváltó Jézus Krisztusé, aki nekem az örök életet megszerezte, és nekem adta (régén, 2-300 évvel ezelőtt úgy mondták, hogy rám szabta). Mert ezt az örök életet meg kellett szerezni, testvéreim. Jézusnak a golgotai keresztre ezért állt, hogy ezt az örök életet megszerezze az övéinek. Mert ezt mi az édenkertben elvesztettük. Mi kisépértettünk az édenből, az élet fájától. De ahhoz, hogy mi visszamehessünk az élet fájához, majd nemsokára énekeljük azt a karácsonyi éneket, hogy „Már lehozta az életet, mely Istennél volt készített.” Mert Jézus ezért jött, hogy életet adjon az övéinek. Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, áldunk és magasztalunk téged, hogy Te vagy az örök élet. Köszönjük, hogy az örök életet úgy kínálsz, hogy magadat kínálsz. Magadhoz hívsz bennünket, hogy jöjjetek énhozzám. Magad mellett akarsz tartani bennünket, és ha valaki eltávozott tőled, olyan szomorúan kérdeztél, hogy „ti is el akartok menni?” Valaki megjegyezte: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van nálad. Köszönjük neked hálaadással, hogy ezeken az estéken az örök életről akarsz nekünk beszélni. Kérünk téged, taníts bennünket az örök élet útjára, tedd rá a lábunkat erre az útra, mert mi magunk nem tudunk erre rálépni, kevés hozzá az erőnk, az akaratunk, az elszántságunk. De a Te erőd, a te akaratod, a te elszántságod, Urunk, az csodálatos; az hatalmas arra, hogy ráigazítsa lábunkat ennek a békességnek az útjára. Könyörülj meg, Urunk, rajtunk és kérünk, hogy ragadjuk meg az örök életet. Munkáld ezt bennünk! Ámen.

2023. 11. 29.
szerda

Kicsoda neked Jézus Krisztus?

Kezdőének: 617/1-4 – A mi szívünk csak tehozzád

Olvasandó (lectio): Mt 19,16-22

És íme, hozzá jövén egy ember – tudniillik Jézushoz – és monda néki: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanúbizonyosságot ne tégy; tisztelt atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint te magadat. Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Mi fogyatkozás van még bennem? Mondta néki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, ereddj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; jer, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszomorodva, mert sok jószága volt.

Alapige (textus): Mt 19,17

Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.

Imádkozzunk!

Urunk, hálás szívvel köszönjük, hogy valóban belesodálkozhatunk mennyei Atyánk csodálatos szeretetébe és irgalmába, melyet abban megmutatott, hogy elkészítette az életet, vannak ellenére, hogy az ember a bűnesetben az ördög szavára hallgatott. Szándékos engedetlensége által minden ajándéktól és így az örök élettől is megfosztotta saját magát és utódait is. Köszönjük azt a szeretetet, amely Krisztusban újból lehajolt és azt az ujjongó hírt, amelyet az apostol adott nekünk tudtul az igén keresztül, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van. Hadd köszönjük meg az örök élet beszédét is, hiszen valóban így van, mi is azt mondjuk, hogy *Uram, kihez mehetnénk, örök életnek beszéde van nálad.* Köszönjük, hogy nem kevesebbbről akarsz velünk beszélni, mint az örök élet kérdéséről, arról, hogy hol töltjük vagy hol tölthetjük el az örökkévalóságot. Kérünk téged, Urunk, ma is Szentlelked által nyisd a mi szívünket, homályos elménket, amelyet *lelki sötétség fogott bé.* Hadd kérjük, hogy Szentlelked lelki, mennyei fényel töltse be. Kérünk Téged, hogy *ne szóljon Igéd ma sem hiába,* hadd legyen jó talaj a mi szívünk, amely befogadja az igét és hogy gyümölcsöt teremjen. Könyörülj meg ezért rajtunk, ölelj körül

bennünket e munkás nap után is, és engedd, hogy testi fáradtságunk se legyen akadály lelki éberségünknek. Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek! Akik tegnap este itt voltak, azok hallották, de akik nem voltak itt, akik azok kedvéért röviden megismétlem, hogy miről volt szó tegnap este a gazdag ifjú történetén keresztül. Négy estén szolgálok itt a gyülekezetben. Ebben az igeszakaszban, amit olvastam, négy kérdés hangzik el. Így minden este egy-egy kérdést fogunk megvizsgálni, ha nem is pontosan úgy, ahogy a Bibliában le van írva, de annak az értelmé alapján és annak fényében.

Ez a gazdag ifjú odafut Jézushoz – a másik evangélista szerint főember volt, akinek valamilyen rangja vagy beosztása is volt – és amikor Jézus arról beszél a gyerekek tekintetében, hogy ilyeneké a mennyek országa, akkor ez odafut, hogy *jó Mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?* Mert kedves testvérek, ez kérdés lett! Nem tudom, hogy a ma emberének ez mennyire kérdés. De nem is az a lényeg, hogy a ma emberének mennyire kérdés, hanem az, hogy ez neked kérdés-e, hogy téged érdekel-e az örök élet. Az embert foglalkoztatja-e az örök élet?

Amikor mi kikerültünk gyülekezetbe, Vásárosnaményban megkértek bennünket egy szakközépiskolában tanítani a feleségemmel együtt. Egy évet aztán lehúztunk nyelvtanárként ebben a szakközépiskolában. Az órán azt mondja nekem az egyik gyerek (az egyik fiatal, hiszen már 15 évesek voltak), hogy a „tanár úr, nyugodtan tessék megbuktatni, mert engem nem érdekel a nyelv, engem csak az érdekel, hogy hétvégén hol lehet bulizni”. Hát mondtam neki, hogy meg nem buktatlak, kettessel átengedlek, mert jövőre nem akarok veled ugyanitt foglalkozni, nem kezdünk előlről mindent! Nagyon érdekes volt ez a hozzáállás, és valóban sokan így gondolkoznak a fiatalok közül, az idősebbek közül meg másféleképpen, de olyan sokakat, testvéreim, nem érdekel az örök élet. A ma emberét érdekli a politika, érdekli a gazdaság, érdekli a forint árfolyama érdekli a háborús helyzet, de az, hogy örök életem van-e, az mit gondoltok hány embert érdekel? Ha megkérdeznénk, szerintem nagyon keveset. Úgyhogy Jézus Krisztus nagyon komolyan veszi ezt az embert, és beszédbe elegyedik vele. Mert, kedves testvérek, Jézustól mindig lehet kérdezni. Azért, mert Jézushoz oda lehet menni; önála nincs – bocsánat – buta kérdés. Ő válaszol, Ő nem küld el senkit. Még azoknak az embereknek is válaszolt, akik nem így mentek hozzá, mint az ifjú, hanem kísértetni akarták ugye farizeusok, szadduceusok, írástudók, akik kísértetni akarták, akik ilyen buta kérdésekkel mennek, hogy nem tudom hány férje volt az asszonynak, kié lesz majd a túlvilágon. Jézus azoknak is válaszolt: *ott nem házasodnak sem férjhez nem mennek.* Mert Jézushoz lehet menni, testvérek, Ő hív magához, Ő ma is azt mondja, hogy *jöjjetek énhozzám.*

Tehát ez az ifjú nagyon jó helyen kérdez! Tudjátok, miért kérdez jó helyen? Mert az illetékest kérdezi, aki az örök élet kérdésében a legilletékesebb. Ez az ember éppen azt kérdezi, aki útba tud igazítani. aki tényleg tudja, hogy mi az örök élet. Tegnap elmondtam azt a definíciót testvérek, hadd ismételjen meg, hogy mi az örök élet: Az örök élet az ember testének és lelkének, vagyis egész valójának vég nélkül való boldogsága, amelynek tulajdonképpen forrása Isten jelenléte. Tehát az örök élet, amit mi tanultunk még annak idején egy kis rövidített kátéból, emlékszem, hogy erre a kérdésre, hogy mi az üdvösség? mi az örök élet? az volt a válasz, hogy „az örök élet az üdvösség, Isten jelenléte életünkben”. Milyen jól megfogalmazták, röviden és tömören: „az üdvösség, amikor Isten jelen van az életünkben, amikor Jézus Krisztus ott van az életemben.

Hadd mondjak el erre egy történetet! Szabó Dezső írónak vannak nagyon érdekes és különleges novellái, majdnem hogy a fantasztikus vagy a sci-fi kategóriába esik némelyik, nem is lehet szó szerint venni, de van tanulsága, testvérek. Az egyik ilyen novellában arról van szó, hogy adva van egy nagyon vallásos falu, ahol az emberek imádkoznak, templomba járnak és mindig mondják a templomban, hogy „bizony, jövel Uram Jézus!”. A falu határában van egy kőkereszt, a kőkeresztben van egy festett pléh Krisztus. Ott megállnak, imádkoznak és ott is mondják: „bizony jövel, Uram Jézus!” Ne értsétek félre, ahogyan az író írja. Mert egyszer csak az történik, hogy Jézus valóban testet ölt és leszáll a keresztről. Bemegy a faluba, bemegy a házakba, bemegy a község-házára, kimegy velük a munkába; mindenütt ott van Jézus. Egy idő után kezd kellemetlenné válni, hogy Jézus mindenütt ott van. Megtörténik, hogy a házaspár veszekszik, s hát a férfinak eljár a keze, csattan egy pofon az asszony arcán. De a férfi visszaretten, mert mihelyt a pofont adja, mintha Krisztus lenne ott, és mintha Jézusnak adta volna a pofont. Kimegy a favágó fát vágni az erdőre, belevágja káromkodva a fejszét a fába, de visszaretten, mert mintha Krisztus lenne ott a fa helyén és minthogyha Krisztusba vágta volna a fejszéjét. Aztán jön a közmeghallgatás a község-házán. Jézus oda ül, ahol egyébként a polgármester szokott ülni. Szóval egyre kellemetlenebb a helyzet; Jézus mindenütt megjelenik és egyszer csak a falu lakói azt mondják, hogy „Jézus, menj vissza a keresztre! Majd mi megyünk hozzád, hogyha imádkozni akarunk, menj vissza a keresztre, mert kellemetlen, hogy mindenütt ott vagy”.

Ugye látjátok, testvérek, ez a különbség a vallás meg a hit között, hogy a vallásos ember elmegy Jézushoz, persze, ha van ideje, ha van kedve, vagy ahogy Csongrádban mondták: „ha nem jön közbe semmi”. A lelkész azt mondta: ez azt jelenti, hogy biztosan közbe fog jönni valami. A hit pedig azt jelenti, hogy Jézus van ott velem. Mert az örök élet, testvérek, ezt fogja jelenteni. A Mennyei Jelenések könyvében – tegnap elmondtam – az örök élet azt jelenti, hogy Isten lesz velük, az ő Istenük. Elhangzik az ujjongó mondat, hogy *az Isten sátra az emberekkel van és velük lakozik* (Jel 21,3b), mert ez az örök élet. Az Isten

jelenléte. Ott van mellettem az Úr, itt e földön, és majd odaát, a mennyei világban is.

Mert örök élet nélkül – most olvastuk a Prédikátor könyvét – lehet, hogy megütöztetek rajta, hogy „minden hiábavaló”. Hát igen, mert örök élet nélkül az! Örök élet nélkül hiábavaló a vagyon, hiábavaló a gazdagság, hiábavaló a rang, hiábavaló a siker, örök élet nélkül minden hiábavaló. De örök élettel egészen más fényt kap minden. Igen, testvérek, azért van szó ezen a héten az örök életéről, mert ez az örök élet, ez a tökéletes öröm, mellyel a hívők betelnek mind lelkükre, mind testükre nézve és végtelen dicsőségben élnek. Ennek az örök életnek egyetlen szerzője Isten, aki ingyen való kegyelméből az örök életet Jézus Krisztusban kínálja az embernek. Jézus a maga elégtételével az örök életet megszerezte a mi számunkra, azért, hogy aki Jézus elégtételét hit által megragadja, azé legyen az örök élet. és *aki nem enged a Fiúnak*, – hallottunk tegnap este – *nem lát életet, hanem Isten haragja marad rajta* (Jn 3,36b).

Úgyhogy kedves testvérek, Isten segítségével szeretném ma is folytatni ezt, mert itt nagyon fontos a Jézusnak a jelenléte. Tehát aki csak Jézushoz akar jönni, mert kell neki talán egy kis vigasz, egy kis bátorítás, az ne azért jöjjön, hogy Jézus vigaszt adjon, mint ahogy ugye az ötezer ember története után csak azért mentek Jézushoz, mert adott kenyeret. Meg is mondja Jézus, hogy csak azért jöttök utánam, mert kenyeret ettetek. Sokan azt gondolták: na, itt van Jézus, ő megoldja a kenyér-kérdést, megoldja a betegség-kérdést, mert majd meg fog gyógyítani engem, De testvéreim! Ettől többet kérjete Jézustól! Ettől többet kell kérnetek: örök életet. Mert Isten ezt készítette, az örök életet, és ez az élet az ő Fiában van. *Akié a Fiú, azé az élet.* (1Jn 5,12a)

Van egy gyülekezetünkben egy kedves házaspár; az ő történetüket el szoktam mondani. Amikor ők újjászülettek, akkor amikor hazamentek a szolgálat után, akkor látták meg, hogy az életük eddig Krisztus nélkül volt, Krisztus jelenléte nélkül. Elmondták, hogy tetszik tudni, tiszteletes úr, akkor az egész uralmat átadtuk Jézusnak. Olyan megható volt, ahogy sorolták, hogy amikor hazajöttünk, akkor mondtuk Jézusnak, hogy na, Úr Jézus, itt van a hálósobánk; eddig itt nélküled éltünk, veszekedtük itt ment le a nap a haragunkon, de most behívunk ide téged. Itt van a nappalink – bocsánat, hogy így mondom, ők is így mondták – „itt bámultuk azt a rohadt tévét” elnézést a szóért, így mondták – anélkül, hogy imádkoztunk volna, vagy az ígét itt közösen olvastuk volna. Aztán bevitük a spájzba. Itt halmoztunk fel mindent, hogy nekünk legyen, és soha nem kérdeztük, hogy Úr Jézus, ebből nem kéne valakinek adni? Vitték tovább, azt mondják, itt a gyerekszobánk, itt neveltük a gyerekeinket, de soha nem beszélünk rólad esténként, a te nagyságos dolgaidról vagy hogy mit cselekedett az Úr az életünkben. Itt nem beszélünk. De most gyere ide, most itt mindenütt átadjuk az uralmat. Nos, testvéreim, valami ilyen az örök élet, nem? Valami ilyen az örök élet, hogy beviszed Jézust. Ott van mindig Jézus. Nincs magánút, nincs

magánélet – ha lehet így mondani – mert azt mondja a Pál apostol, hogy *amely életet most testben élek, azt az Isten Fiában való hitben élem.* (Gal 2,20b)

Ezért olyan nagy kérdés, testvérek, hogy mitől függ az örök élet. Az örök életnek három formája van; ezt valahol olvastam, úgyhogy nem én találtam ki, de nagyon helyesen mondja valaki, hogy az örök életnek három formája van. A hívő ember az örök életnek csak a kóstolóját veheti itt e földi létben. Mert ugye az örök élet az itt kezdődik. Akkor kezdődik az örök élet, amikor Jézus Krisztus belép az életembe, amikor el tudom mondani, hogy Jézussal járom utamat, megfogva a kezét. Onnantól elkezdődik az örök élet. De testvéreim, itt még testben vagyunk, sok nyomorúság közt, betegséggel küszködhetünk, csalódással, munkahelyi problémákkal, egy nehéz főnökkel vagy egy még nehezebb természetű munkatárssal, aki ott van mellettünk, vagy van egy szomszéd – ugye akik társasházban laknak, azok tudják, hogy egy mindig van, aki majdnem azért van, hogy csak bennünket bosszantson. De én így mondtam valakinek a gyülekezetben: nem! Azért, hogy téged alázatban tartson. Mert olyan is van, aki kopog, dobog, zenét hallgat, zongorázik, mit tudom én. Tudjátok, a falakon minden áthallatszik, lehúzza a vécét éjjel háromkor. Szóval, itt nem teljes még, nem kiteljesedett az örök élet. De már van, testvéreim, de már itt van! És a hívő ember ennek az örömeiben él.

Különösen eszembe jut egy házaspár az előző gyülekezetünkben, akik nagyon komoly hitben jártak. Mikor látogattam őket éveken keresztül és úrvacsoráztak az otthonukban, akkor hol az egyik feküdt, hol a másik, hol mind a kettő; csak ez a három variáció volt. Amikor bemegyek, azt mondja Miklós bácsi nekem, hogy tiszteletes úr – persze ragyogott az arca, csillogott a szeme – semmi baj, mert egyre közelebb vagyunk ahhoz a naphoz, amikor meglátjuk Jézusunkat. Egyre közelebb vagyunk! Még ma annyira örülök, testvérek, amikor erre viszsza gondolok, hogy nem az a csüggedés nem az a siránkozás, hogy itt fáj ott fáj, hogy ennyit adtak ki gyógyszerre, meg annyit, vagy ennyi vizsgálat meg annyi vizsgálat van, hanem azt mondja, hogy ennyire közelebb vagyunk Jézushoz, amikor meglátjuk őt. Mert most is közel voltak hozzá, de akkor még közelebb lesznek. Az örök életnek ez a kóstolója, ebből kapunk egy előzetes itt a földön, testvérek. Érzem, hogy az örök élet már e földön az enyém lesz, Említettem tegnap az ének sorait. A másik, hogy nagyobb mértékben kóstoljuk az örök életet halálunk után. Lukács evangéliumának a 16. fejezetében azt olvassuk, hogy meghal két ember. Emlékeztek rá? Meghal egy gazdag, és kiderül, hogy semmire nem megy a gazdaságával, mert nem viheti magával, mert nem tarthatja meg. Viszont olyan kincset meg nem gyűjtött, ami őt tartaná meg, ami megtartaná az örök életre, azt meg nem gyűjtötte be. Éppen ezért annyit mond a Biblia róla, hogy meghalt és felemelte szemeit a pokolban. Meghalt a koldus Lázár, aki ott ült a kapuja előtt és *vitették az angyaloktól Ábrahám kebelébe* Nos, ez a második stádium, az örök életnek a második része, amikor majd a halálunk, a

hívó halála után már többet kóstol az örök életből, mert már Ábrahám kebelében van. Mit mond az ige: *ez most vigasztaltatik*. A harmadik állapota az örök életnek az a feltámadás után lesz, amikor a feltámadt új testünk ismét a lelkünkkel egyesül, akkor léssen tökéletes boldogság – mondja ez az igehirdető – testtől-lelkestől a mennyben, ugye, a feltámadás után. Erről a Jelenések könyve nagyon szépen ír. Tehát, testvéreim, hadd mondjam azt, hogy érdemes keresni az örök életet, érdemes ezen gondolkozni és érdemes erre törekedni.

Van egy lelkipásztor – a ti lelkészetek is biztosan ismeri – aki úgy jutott hitre, hogy hatévesen ült az asztalnál a szüleivel, aki szintén lelkész volt – nagyon kedves testvérünk volt és a felesége is kedves komoly hívő gyermekmunkás volt – és ennek a hatéves fiúnak mindig szomorú volt az arca. Megkérdezte az édesapa, hogy miért vagy olyan szomorú?” A kisfiú azt válaszolta, hogy azért, édesapám, mert ha én most ma meghalnék, akkor nekem tudom, hogy nincs örök életem. Általában egy 6 éves gyerek nem ezen szokott gondolkodni, ugye? Amikor elkezdtek beszélgetni, akkor ez a kisfiúcska hitre jutott, és nagyon boldog, hogy most már van örök élete. Érdemes tehát, testvérek, az örök élet kérdésében a végére járni a dolgoknak, hogy igen, legyen egészen bizonyos benne. Azt szoktam mondani, hogy ott Szabolcsban, ahol valamikor nagy ébredés volt az ötvenes években, sok faluban jutottak hitre emberek, olyan 25 vagy 30 évvel ezelőtt megint megindult az evangelizáció. Voltak, akik úgy evangelizáltak, hogy a falut végigjárták, és hívogattak. Tehát ment egy munkatársi gárda és hívogatták az embereket és kérdezték őket, hogy van-e örök életük. Tízezer embert kérdeztek meg az egyik ilyen evangelizációs hét előtt, hogy van-e örök élete. Mit gondoltok, hányan mondták azt, hogy van? Ketten! Ott, ahol ébredések voltak, ahol falvakban zúgott az Úrnak Lelke, és ketten tudták! Ilyen válaszok hangoztak el, hogy nem lehet azt tudni! Vagy ilyenek, hogy majd eldönti a jó Isten, majd kiderül! De ott már nem derült ki semmi, illetve kiderül, de Máté evangéliuma szerint az már nagy baj lesz, amikor ott derül ki. Mert azon már nem lehet változtatni, amikor Jézus elválasztja kecskéket a juhoktól, a jobb keze és bal keze felől állókat. Ott már csak a döntés van, az ítélet: ki hova megy. És ketten tudták, hogy nekik van örök életük. Azon a vidéken nagyon sokan járnak gyülekezetbe, templomba, akkor még azt lehet mondani, hogy majdnem tele voltak a templomok. Nagyon sok ember hallja az igét, de mégis csak kettő tudta azt, hogy neki van örök élete, vagyis van Jézusa, van dicsőséges Megváltója, aki megmosta az ő életét.

Egy lelkész, amikor nyugdíjba ment, a következőt mondta a gyülekezetnek: csak egy dolog fáj nekem, hogy mindennel jöttetek hozzám, még azzal is, hogy töltsen ki a lottószelvényt, töltsen ki egy kérvényt, másoljak le, gépeljek le valamit, írjak meg egy hivatalos levelet, csak eggyel nem jöttetek soha: mit cselekedjem, hogy örök életem legyen? Ez volt a lelkésznek a szívfájdalma, hogy ezzel az eggyel soha nem kerestetek meg.

Hadd kérjelek ma este, hogy keresd meg Jézust: mit cselekedjem, hogy örök életem legyen? Hogy lehet enyém az örök élet? Testvérem, legyél úgy, mint nagyon sokan, akik addig nem tudtak elaludni. Valaki azt mondta, hogy amíg ebben a kérdésben nem jutok dűlőre, sem nem eszem, sem nem iszom, sem nem alszom, mert én ebben a kérdésben a végére akarok járni mindennek. Végére is járt, Isten megkönyörült rajta, és megkapta az örök életet. Mert az örök élet micsoda, testvéreim? Ajándék! (Róm 6,23) *A bűn zsoldja a halál, de Isten kegyelmi ajándéka örök élet Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.*

Most hadd csatlakozzak még arra, amit ma még szeretnék szólni, hogy igen, ajándék, de mit mond az ige: Jézus Krisztusban, a mi Urunkban. Tegnap már elmondtam, hogy az örök élet Jézushoz van kötve, tehát akié a Fiú, azé az élet. Ez a gazdag ifjú, testvérek, ebben téved, mert félreismeri Jézust. Mert *az örök élet az* (tegnap mondtam: Jn 17,3), *hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent és aki te elküldtél, a Jézust.*

Tehát az örök élet az Jézus Krisztusnak az ismerete, vagyis tudom, hogy ki ő. A gazdag ifjúnak ez az egyik nagy tévedése, mert mit kérdez Jézustól? Hogy „jó mester”, tehát minek tartja ő Jézust? Mesternek. Testvéreim, először is ettől függ, hogy kinek tartod te Jézust. Az örök élet kérdése itt dől el, hogy ki a te számodra Jézus Krisztus. Nikodémus minek tartotta Jézust? A Jn 3-ban mit olvasunk? Tanítónak; *tudjuk, hogy tanítóul jöttél* erre a világra. Ez minek tartja? Mesternek; jó mesternek, rabbinak. Mások azt hitték, hogy egy zsidó tanító; hol ez, hol az. Ma is sokféle vélemény van. Jézus maga kérdi egyszer, hogy *kinek mondanak engem az emberek?* Mi a válasz? Némelyek Illésnek, némelyek Keresztelő Jánosnak vagy egy prófétának. Akkor Jézus szűkíti a kört: *ti kinek mondotok engem?* Mi a válasz: *te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.* Boldog volt Péter, mert ezt nem test és vér jelentette ki neki, hanem a Mennyei Atya. Ő munkálta a szívében. Valami ilyen dolog az, testvérek, amikor ráragyog a Krisztus valakire. Úgy szeretem azt az éneket, amiben azt énekeljük, hogy „Krisztusban beteljesedve látom üdvösségemet” (vö. 756. dicséret). Mert higgyétek el, ezen dől el az örök élet. Kicsoda nekem Jézus? Kinek ismertem meg Jézust? Mert hogyan kell ehhez Jézust megismerni? Úr Jézus Krisztusnak. Amikor a filippi börtönőrnek azt mondja a Pál, hogy *higgy az Úr Jézus Krisztusban*, itt nem csak a hiten van a hangsúly, testvéreim, hanem azon, hogy azt hidd, hogy Jézus Krisztus Úr, ő Jézus és Krisztus. Az Apostoli Hitvallásban egyébként ezt el is mondjuk ugye. hiszünk Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, Isten egyszülött Fiában. Ezt el is mondjuk. De komolyan vesszük-e? Mert testvéreim, ahhoz, hogy nekünk örök életünk legyen, ahhoz Jézus Krisztust így kell befogadni az életükbe, vagyis úgy mint Urat, akinek átadom az uralmat. Onnantól a kezdve ő fog dirigálni, nem az asszony dirigál – ne tessenek mosolyogni –, még a férj sem, és legfőképp nem a gyerek. Talán ezt kellett volna első helyre tenni, mert ma azt látom, hogy a legnagyobb katonatiszt a családban

a gyerek, ugye, meg az unoka, mert mindenki úgy táncol, ahogy ő füttyül. Amit ő akar, az van. De testvéreim, az Úr Jézus Krisztus, ha uralmat vesz át, akkor az azt jelenti, hogy onnantól kezdve Ő dirigál. A római levélnek tulajdonképpen ez az üzenete: úr-e Jézus Krisztus az életed fölött? Az az Isten, aki Jézust Úrrá és Krisztussá tette, Ő az életedben akarja Úrrá tenni, és onnantól kezdve Ő fog dirigálni, még akkor is, ha azt mondod: Uram, nem értem. Még akkor is, ha nem tudod elfogadni, de onnantól kezdve mindent Ő fog eldönteni. Úrrá tetted-e Krisztust az életedben? Mert ez örök élet kérdése, testvérek! Jézus Krisztus Úr, nem mester, nem tanító, nem jó ember, nem egy humánus valaki, hanem Jézus Krisztus az, aki úr az életed felett.

Jézus neve ugye azt jelenti, hogy szabadító, vagyis akinek az élete fölött Jézus szabadító lett. Mert „a sátán fogságából, a bűn rabságából engem megszabadított”. Úgy szeretem azokat az énekeket, mikor azt éneklük, hogy szabadítóvá lett nékem ez az én Istenem. Most nem néztem utána, de Mózes is éneklő, Mária hálaéneke is erről szól; sok hálaének erről szól, ugye. Szabadítómmá lett nekem ez az én Istenem? Mert, testvérem, az örök élet az, hogy te Jézust így ismered meg, hogy engem megszabadított, és tudom, hogy honnan szabadított meg, tudom, hogy miből szabadított meg, tudom, hogy milyen láncot vett le rólam. A Máté 1,21-ben az angyal kijelenti, hogy *nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét, mert Ő szabadítja meg a népét bűneiből*. Mert Jézus ezért jött! Szabadítóul jött erre a világra.

Üdvözítő született ma nektek, hirdetik az angyalok Betlehem mezeje felett karácsonykor. Nem tanítót hirdetnek, hogy micsoda nagy tanító jött! Hát ilyen halunk? Nem, szabadító jött!

A harmadik is nagyon fontos, hogy Krisztus, hogy onnantól kezdve Krisztus lesz az életemben. Vagyis, tudjátok mit jelent a Krisztus: hogy Őt az Atya Isten felkente a legfőbb Királyunkká Papunkká, Prófétánkká. Ezt jelentette a „krisztus” tiszt (messiás vagy felkent). Miért kellett Őt erre felkenni az Istennek? Azért, mert mint a Szentháromság Isten második személyének ezek nem tartoztak feladatai közé; erre fel kellett kenni, hogy elvégezze a megváltásnak a munkáját, hogy az Ő népe életébe így lépjen be, ezért kellett felkenni Őt. Krisztussá tette Ő az Isten. *Azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek* – mondja Péter a pünkösdi prédikációban. Mert a „krisztus” azt jelenti, hogy igen, Ő a főpap, aki az Atya előtt bemutatta az egyetlen tökéletes áldozatot. Tehát akinek örök élete van, Krisztust így kell vallania. Tudniillik, Krisztus nemcsak bűnből szabadító, testvérek, mert azzal még nem lenne örök életünk. Krisztusnak az Atyát is ki kellett engesztelnie. *Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért* – mondja az Ige. (1Jn 2,2a)

Az Atyát meg kellett békíteni, ki kellett engesztelni, haragját el kellett fordítani. Hiszed-e ezt, vallod-e ezt, hogy a te életed felől Jézus egyetlen egy áldozata az Isten haragját megoltotta, elfordította? Hogyan mondja ujjongva Pál

apostol: *Nincs már kárhozható ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak.* (Róm 8,1) A bűnöm, Úr Jézus, a bűnöm, Úr Jézus, nem vádol többé engemet (ének), vagy akik a Hallelujah-t ismerik, a 17. énekben: „Az írás szíjjeltépve, szabad vagyok, szabad, tudom, hogy megvevél Te, meggyőztél ím magad”. Az örök élet ennek az ujjongása, testvérek! Én nem is tudom elképzelni az életemet e nélkül az ujjongás nélkül. Persze örülök, amikor megkapom a fizetésem, persze örülök, amikor látom az unokáimat. Sok mindennek örülök, de hadd mondjam el, hogy én ennek örülök a legjobban. Vajon tudsz-e ennek örülni, vajon ez az ujjongás ott van-e a szívedben? *Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek* (1Jn 3,1a), és hogy van örök életünk. Igen, ezen fordul meg az életünk, testvérek, ezen fordul meg. Jézus Krisztus legyen Úr az életedben, legyen Király, aki vezet téged, legyen Próféta az életedben, aki Istennel összeköt, aki közbenjáród a mennyben, aki az érdekképviselődöt gyakorolja az Atya színe előtt. Kórházakban látom kiírva: „betegjogi képviselő”. Most minden jognak van képviselője, De Jézus nekünk a nagy jogi képviselőnk az Atyánál, van szószólónk a mennyben. (vö. 1Jn 2,1) *Úgyhogy, testvérem, mindent elkészített Isten, az örök élet a mienk lehet. Vajon tényleg a mienk-e?*

Ma este hadd fejezzem be azzal, hogy nem tudom ismeritek-e Jim Elliotnak a híres mondását. Ő misszionárius volt, aki kiment az auca indiánok közé. Ott is halt meg szegény. Amikor óvták, hogy tudod te, milyen veszélyes területre mégy? Azt mondta Jim Elliot, hogy „nem bolond az, aki odaadja azt, amit nem tarthat meg, azért, hogy megnyerje azt, amit nem veszíthet el”.

Mert ezt nem veszítheted el soha. Ma is egy temetésen énekeltük azt az éneket: „a földön ha elvesztem szerelmem tárgyait” ... Mert egy olyan nénit temettünk, aki tényleg a fiát eltemette, nem tudom hány embert a családjából, és 96. évben ő is meghalt ... „maradjon meg mellettem szerelmed és a hit; /csak azt el ne veszítsem”. De ezt nem tudod elveszíteni, légy nyugodt. Aki az örök életet megkapja, akinek Isten odaadja ajándékba, Ő azt vissza nem veszi, Ő azt meg nem bánja.

Volt egy néni az utcánkban; adott nekem egy bélyegalbumot. A feleségem bosszús volt, mert a miénkkel sem tudunk mit csinálni még eggyel több. De én mondtam neki, hogy ne is tegyük el az előszobából, mert a néni olyan, hogy két nap múlva meggondolja. Tudom, hogy amit a rokonságba szétosztott: vidd el ezt a szőnyeget, vidd el ezt a képet, vidd el ezt a poharat, két nap múlva üzent, hogy „meggondoltam, hozza vissza”. Mondom, hogy ne is tegyük el, mert mindjárt szól majd a néni, hogy mégis kéri vissza, másnak gondolta a bélyegalbumot. Lehet, hogy szólt is volna, csak hirtelen meghalt, úgyhogy így nálam maradt a bélyegalbum.

Testvérek, hadd mondjam azt, hogy ha Isten téged megajándékoz az örök élettel, Ő nem fogja visszavenni. Megbánhatatlanok az Ő döntései. Ha Ő odaaján-

dékozta, akkor azt nálad marad. Te az örök életnek részese és az örök életnek örököse vagy. Hadd kívánjam ezt mindannyiótoknak: ne feküdjetek le úgy ma este, hogy nem vagytok biztosak benne: nekem örök van. És hogyha éjszaka a szívük megáll, és reggel nem kelünk fel – mert erre nincs garancia –, semmi baj nem történik, mert ha mienk az örök élet, akkor egy sokkal szebb látásra kapunk majd behívót. Csak földi porsátrunk marad itt, de mi már ott leszünk az örök életben ebben a második fázisban a második ajándék részben. Ámen.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, köszönjük, hogy lelkünkre beszélsz. Bocsátsd meg, hogy olyan a sokszor hallottuk már az örök élet igéjét és lehet, hogy mégsem ragadtuk még meg. Add, Uram, hogy most nyújtsuk ki a hitünk a karjait, és ragadjunk meg téged és veled együtt menjünk haza. Ujjongjon a szívünk és daloljon és legyünk olyanok, hogy mindenkinek el szeretnénk mondani: van örök életem a Krisztusban, mert Jézus enyém. Köszönjük, hogy könyörültél már itt olyan sokakon az elmúlt évtizedekben, akik a hirdetett, hallott ige nyomán Szentlelked áldott munkája során örök életet kaptak és örök életre jutottak. Kérünk, most is cselekedj, Urunk, mert egyedül te tudsz bennünket meggyőzni, legyőzni, kemény szívünket megtörni és ellenállásunkat is te tudod egyedül letörni. Kérünk téged, hadd legyünk a tiéd, drága áron megváltozott gyermekeid. Kérünk, légy Úr és Krisztus a mi életünkben. Ámen.

Záróének: 505. – E világnak fényessége

2023. 11. 30.
csütörtök

Érted-e az üdvösség útját?

Kezdőének: 757. – Aki értem megnyíltál

Olvasandó (lectio): Mt 19,16-22

És íme, hozzá jövéen egy ember - tudniillik Jézushoz – és monda néki: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig mondta: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; tisztelt atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Mi fogyatkozás van még bennem? Mondta néki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; jer, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszorodva, mert sok jószága volt.

Alapige (textus): Mt 19,18-19

Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig mondta: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; tisztelt atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint magadat.

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük, Édesatyánk, hogy új alkalmat készítettél a találkozásra nemcsak Veled, hanem egymással is! Magasztalunk Téged, hogy ma estére is elkészítetted a te Igédet, és bárcsak, ahogyan az énekíró, mi is bizonyosak lennénk benne, hogyha bevégezzük az életünket és lezárul a szemünk, akkor „Hozzád lelkem mennybe jut”. Köszönjük Neked, Urunk, hogy ezt a bizonyosságot Te tudod megadni nekünk. De ha Te megadod, akkor egészen bizonyosak lehetünk benne, és semmit sem kell kételkednünk felőle. Kérünk, hogy növeld a mi hitünket ezen az estén is, erősítsd bennünk hitünket, üdvösségünk eszközét ezen az estén is. Vagy ha valaki még nem lépte át az üdvösség ajtaját, kérünk, hogy Te vedd a karjaidba és Te vidd át ezen az ajtón, Urunk! Mert ahogyan énekeltük, a mi erőnk kevés ehhez, a törvénynek megtartása is kevés ehhez, de ha Te könyörülsz, ha Te irgalmazol, akkor az elég nekünk. Kérünk, ma este is szólj hozzánk örök életnek beszédével! Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, úgy látom, legtöbben itt voltatok tegnap és tegnapelőtt is. Az elhangzottakból tudjátok már, hogy minden este ebből, a gazdag ifjú történetéből szól hozzánk az evangélium üzenete. Úgy kezdődik a történet, hogy egy ifjú jön vagy fut Jézushoz ezzel a kérdéssel, hogy: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? És már két estén is megkérdeztem, hogy téged érdekel-e az örök élet?! Mert ha valakit érdekel, akkor annak ahhoz kell menni, aki ezt elkészítette, aki ezt adhatja, sőt aki magáról mondja, hogy én vagyok az örök élet. Hiszen így is lehet mondani: Én vagyok az örök élet. Ez pedig Jézus Krisztus. Mert Isten, mennyei atyánk — mint ahogy minden mennyei ajándékot — vele együtt készített el és ad a hívőnek. Az örök élet is csak Nála kapható, ha lehet így mondani, Tőle kérhető, ahogy ezt ez az ifjú sejti már, kapiskálja már. Szeretné, ha az élete az örök életben folytatódna tovább, és ezért — ahogy az autóval a kanyarodó sávba váltunk, amikor kanyarodni szeretnénk — úgy gondolja ez a fiatalember is, hogy akkor én arra kanyarodok, amerre az örök élet van. A földi életünket testvérek azért kaptuk, hogy valahova soroljunk be! Ahova szeretnénk kanyarodni, ahova szeretnénk megérkezni földi létünk után. Ha lezárul már szemem — énekeltük Topladý énekében. „Ismeretlen bár az út” — bár a Biblia szerint nem is annyira ismeretlen, hiszen a János 14-ben Jézus azt mondja, hogy *az utat tudjátok*. Egy biztos: hogy én vagyok az út. És csak hit által ismertük eddig, nem valóságosan. Hitben ismerjük azt az utat, amely a hívőre vár. De a földi életben, testvérek, az emberek kezdenek besorolni. Az a nagy kérdés, hogy te melyik sávba sorolsz? Amelyik az örök életre visz, vagy amelyik a kárhozatba vezet? És vasárnap erről fogok prédikálni, ha Isten engedi és élek, hogy a Mt 25 szerint az igazak elmennek az örök életre. De miért oda? Mert oda soroltak be. Mert földi életük során abba a sávba tette őket Isten kegyelme, amelyik arra visz. Az életre visz. És *van olyan út*, mondja a Biblia, *amely ugyan helyesnek látszik az ember előtt, de a vége a halálnak útja*. (Péld 14,12) Mert az a lényeg, hogy mi a vége, hogy hova visz. Hova visz a te utad? Hát, kedves testvérek, azért kaptuk ezeket az estéket, hogy Isten kegyelme által, az evangélium üzenete által segítsen nekünk ebben a besorolásban. Mert még lehet indexelni, még lehet átmenni a másik sávba, amelyik majd arra kanyarodik. Emlékeztek valaki az utolsó pillanatban ment át: Az a keresztre feszített gonosztevő, ott Jézus mellett, élete utolsó pillanatában ment át a másik sávba. — Bár egy lelkipásztor azt mondta egyszer egy igehirdetésben, hogy nem! Nem az élete utolsó pillanatában ment át! Nehogy valaki erre hivatkozzon, hogy: Ja, még ráérek! Hát majd a halál előtt, majd akkor indexelek! Majd átmegyek a másik sávba. Egy lelkipásztor így mondta — emlékszem —, hogy ő az első alkalommal, amikor Jézussal találkozott, átment abba a sávba. Ő az első alkalmat megragadta, amikor Jézussal találkozott. És azt mondta, hogy: Uram, emlékezzél meg rólam a Te országodban! Hát mi ez, testvérek, ha nem

az örök életben való élő hit?! És Jézus azt mondja neki: Még ma velem leszel a paradicsomban! Látszólag ott van a kereszten, a nyomorúságban, a szenvedésben, a halálban; és azt mondja Jézus, hogy velem leszel! És higgyük el, bizonyára így lett! Még ma velem leszel! Csak öneki az élete utolsó pillanata egybeesett az első alkalommal, amikor Jézussal találkozott; amikor Jézustól hallotta ezeket a szavakat. Mi hányszor hallottuk már, testvérek? Hányszor hallottad? Eljött az idő, amikor át kell sorolnod a másik sávba.

Kedves testvérek, ma folytassuk! A mai nap kérdése az lesz, hogy: érted e az üdvösség útját? Mert Jézus erről beszél ezzel az ifjúval, aki azt kérdi, hogy mit cselekedjek? Mert valahogy, testvérek, ez az emberi gondolkodás, hogy semmi nincs ingyen. Hogy mi nem kapunk semmit csak úgy. Mindenért meg kell dolgozni, mindenért meg kell fizetni. Semmi nincs ingyen. Az unokám arról számolt be, hogy elmentek vásárolni a Sparba, és milyen jó papa, mert nem kellett pénzt adni! Hát hogy? Hát apa elővette a bankkártyáját, tudod, és nem kellett pénzt adni. Mondom, kisfiam, az ugyanolyan! Csak nem pénzt adott, hanem a bankszámláról vonták le az összeget. Gondolkozik a kisfiú, — Hát azért csak más! Csak nem olyan! És nem lehetett kizökkenteni abból, hogy nem kellett pénzt adni azért, amit vásároltak a Spar-ban. Hát így van az ember, csak éppen fordítva. Mi azt nem hisszük, hogy valami ingyen van. Hogy nem kell semmit cselekedni. Nem bírjuk felfogni, hogy az Isten ezt ingyen, kegyelemből adja. Jézusért elkészítette, hit által megragadható. Csak a mi gondolkodásunk ilyen, hogy: ja, hát nem kerül semmibe? Ami nem kerül semmibe, az nem is jó!

A régi gyülekezetemben egyszer egy bácsival beszélgettünk, és mondja, hogy felírt az orvos egy gyógyszert neki. Ó, mondja, tiszteletes úr, milyen gyógyszer lehet az, kétszáz forint lett volna, ki se váltottuk! Amikor a feleségemnek 84 forintos gyógyszert írtak, eszembe jutott ez a sztori a debreceni klinikán, és majdnem azt mondtam a professzor úrnak, hogy jó, akkor azt ki se váltjuk, ha nyolcvannégy forint, mert Laci bácsi azt mondta nekem, hogy még a kétszáz forintos is semmi, nem ér semmit! Hát így vagyunk, testvérek! Azt hisszük, hogy nekünk az Isten valami üzleti partnerünk! Akivel alkudozhatok, hogy nem lehetne ennyiért, amannyiért?! — mint a KGST piacon. Kicsit drágábban, kicsit olcsóbban, mit kell tegyek érte, az örök életért? Kedves testvérek, a Bibliának a legnagyobb üzenete, tudjátok, mi? Én úgy örültem, amikor észrevettem: nem az, hogy te mit tehetsz, hanem hogy Isten mit tett érted. Mit tett Isten, Jézus érted. Van egy lelki ének, ez részlet szerepel benne:

„Elmondom én, hogy mit tett Ő értem. / Mélységben jártam, bűnökben éltem. / Szerelme nagy volt hű kegyelméből, / Dicső országot hozott az égből.”

Mert az örök élet ez. Nem az, hogy mit tegyek én, hanem annak a felismerése, elfogadása, hogy mit tett Ő ezért. Mert, testvéreim, az nagy dolog volt. És semmi nagy dolgot nem tudok érte tenni, ami Isten előtt csak a legkisebb mér-

tékben is beszámítana! De amit Jézus Krisztus tett meg, az egy óriási dolog volt, a testvérek, az Ő nagy váltságműve! És a hívó ember, az örök életet nyert ember ebbe csodálkozik bele. Én is ebbe csodálkoztam bele, hogy mit tett Ő.

A kollégiumi szobámban évtizedekkel ezelőtt volt egy árnykép. Egy evangéliumi könyvből volt kimásolva egy fotós barátom másolta ki a kérésre és felnagyította – ez abban az időben nem volt olyan egyszerű, mint ma, de felnagyította, és ott volt plakátként, és az volt a felirata, hogy Egy barátom meghalt értem. Két katonáról szólt a háborúban, és az egyiket elküldték egy veszélyes bevetésre. De a másik, a barátja azt mondta neki, hogy te, neked családod van, feleséged, gyermekeid, te lehet, hogy hazamegy, én elmegyek helyetted. És a barát meghalt ebben a bevetésben. A kép azt ábrázolta, hogy van egy sírhant, rajta egy kereszt, és egy katona – sisakkal a fején – a fegyverére támaszkodva leborul oda, a sírra. S ez volt a cím, hogy: Egy barátom meghalt értem. Ez annyira megragadott engem fiatalként, hogy ezt a képet raktam oda az ágyam fölé. Emlékeztem, hogy csodálkoztak sokan, hogy nem valami popsztár fényképét rakom oda, nem valami focistáét rakom ki. Hát ilyenet raksz ki?! Sokan értetlenkedtek. De értitek, testvérek? Mert ez arról szól, hogy mit tett Ő, hogy mit tett Ő. Az evangélium arról szól, amit most olvastunk is a Galatákhoz írt levélben – Bibliaolvasó kalauzunk szerint –, hogy adta magát a mi bűneinkért, ez az evangélium. Nem az, hogy mit kell tenni neked. Sokan mondják, hogy nyelveken kell szólnod, be kell merítkezned, el kell zárándokolnod, sokat kell imádkoznod, vagy még sorolhatnánk tovább... – ha ilyeneket mondanak nektek, akkor azoktól forduljatok el, az hamis vallás. Mert az igazi mindig erre mutat rá, hogy mit tett érted Jézus.

És testvérek, nézzük meg ma este azt, hogy mit mond Jézus ennek az ifjúnak. Azt mondja, hogy a parancsolatokat tudod. És felsorol Jézus 5 parancsolatot az 5.-től a 9.-ig. Figyeltétek, ugye? Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; ne tégy hamis tanúbizonyságot; tiszteld atyádat és anyádat; és – mintegy összefoglalva, azt mondja, hogy – szeresd felebarátodat, mint magadat. Nagyon érdekes, egy szóra hadd hívjam fel a figyelmeteket! Azt mondja Jézus: a parancsolatokat tudod. Jézus itt arról beszél, hogy a parancsolatokat tudod, — tudod, tehát nem a teljesítéséről beszél, hanem a tudásáról. Mert a Biblia, az Isten Igéje azt mondja nekünk, hogy Istennek van egy szempontrendszere, ha lehet így mondani, van egy követelményrendszere az emberrel szemben, amely az ember előtt nem ismeretlen. Az Isten szabályai azok az ember előtt nem ismeretlenek, nem szabad, hogy ismeretlenek legyenek. De ha valaki előtt ismeretlen, lelke rajta. Hogy szoktuk mondani a világban? Hogy a törvény nem ismerete, nem tudása nem ment fel minket a törvény hatálya alól. Ha valaki nem tudja, hogyan kell adózni, semmi baj, meg fogják büntetni. És nem mondhatja, hogy: Jaj, én az SZJA törvényt nem olvastam! Mert azt kiadták, megjelent a Magyar Közlönyben, ha valaki nem olvasta, lehet, de attól még vonatkozik rá is! A testvérek,

az ember számára az Isten követelmény-rendszere, elvárása nem ismeretlen. Mert mikor Isten megteremti az embert, már úgy teremti meg, hogy vannak elvárásai. Mert Isten van az ember fölött. Neki vannak elvárásai. Éppen ezért az Isten kívánalmi nem ismeretlenek előttünk. De itt Jézus nem azt mondja, hogy ezeket tedd, hanem hogy ezeket tudod! És hát tudja is, hiszen azt mondja Jézusnak, hogy mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Nagyon érdekes, hogy Jézus miért ezeket a parancsolatokat mondja, amelyek a második kőtáblán vannak? Gondolkoztatok már ezen valaha? Hogy miért nem azzal kezdi, hogy ne legyenek neked idegen isteneid én előttem – én, az Úr vagyok a te Istened! ??? Ne csinálj magadnak faragott képet, sem semmi hasonlót ahhoz! Az Úr nevét hiába fel ne vedd! Megemlékezzél a nyugalomnapról! Nem! Hanem Jézus a második kőtábla parancsolatait mondja. Nem azt, hogy szeresd az Urat! Pedig amikor megkérdik tőle, hogy melyik a nagy parancsolat, akkor mit mond Jézus? Azt, hogy szeresd az Urat! A második hasonlatos ehhez, szeresd felebarátodat, mint magadat! Nagyon érdekes az egyik fordítás, az áll benne, hogy szeresd felebarátodat, mint te! Én ezt úgy szoktam fordítani, hogy szeresd felebarátodat, mert ugyanolyan, mint te! Tulajdonképpen nem vagy különb egy centivel se, ő se alábbvaló nálad egy dekával se, éppen olyan, mint te. Egyformák vagytok – erről majd holnap, ha Isten éltet, fogok szólni. Tehát visszatérve: érdekes, hogy Jézus miért ezeket a parancsokat mondja, a második kőtábla parancsolatait. Azért, testvéreim, mert az emberekkel való viszonyukban a bűn tekintetében jobban megfoghatók vagyunk. Jobban tetten lehet bennünket érni. Isten szeretete tekintetében bármit lehet mondani. Az ember hűbörög, hűzöng, nagyozhat, hogy én az Urat szeretem! Hogy én szeretem az Istent. Elmondom, hogy ezzel hogyan találkoztam. Harmincöt év szolgálat alatt nagyon sok embertől hallottam, hogy: hát nem tetszik tudni mekkora hitem van nekem! Ezek templomba nem jártak, Bibliát nem olvastak, az egyházzal vajmi kevés kapcsolatot tartottak. Vagy a férj mondja a hívő feleségének: nem tudod te mekkora hitem van! Lehet, hogy több, nagyobb, mint annak, aki mindig ott van a templomban! Igen, lehet nagyobb hite, nem tudjuk! Mert a Biblia azt mondja, hogy az Úr ismeri az övéit. De a 2. kőtábla törvényei szerint, parancsaiban az ember könnyebben megfogható, tetten érhető. Az, hogy a szüleit tiszteli-e, az, hogy hogyan beszél ezzel vagy azzal, hogy lopott-e, csalt-e, parázna volt-e, házasságtörő volt-e – ezzel jobban meg vagyunk fogva, ezt nem lehet letagadni. Ezért Jézus a második kőtábla parancsolatait mondja neki, itt jobban tetten érhetőek vagyunk. És éppen ezért, testvérek, Jakab is azt mondja, a hit gyümölcseiről Jézus is azt mondja, hogy a gyümölcseikről ismeritek meg őket. Nem azt mondja, hogy a hitet vizsgáljátok, hanem hogy a gyümölcsöket. Azt, hogy mi fakad a hitéből. János apostol hogyan is mondja levelében? Hogyha nem szereti a testvérét, akit lát, hát hogyan szeretheti Istent, akit nem lát?! Mert lehet, hogy sokan már akkor elsütötték ezt a poént, hogy nem tudod, hogy

mekkora hitem van nekem!! De azt mondja János, hogy azt látom, hogy szeretted-e a másikat! Vagy elfordulsz tőle, nem köszönsz neki – azt látom! A vasárnapi igehirdetésre készülök már, és annak igéjében, a Máté 25-ben Jézus azt mondja, hogy éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok; vagy pedig fordítva: és nem adtatok ennem, nem adtatok innom, és nem fogadtatok be, és nem ruháztatok fel. A római katolikusok azt mondják, hogy: Na, tetszik látni, ott a cselekedet! Mégiscsak a cselekedet fontos, mert nem adott enni! De nem olvassák tovább az Igét! Mert mivel fejeződik be az Ige?! — Az igazak pedig elmennek az örök életre. Mert tulajdonképpen nem azért mennek el, mert enni adtak, hanem azért, mert igazak. Azért, mert megigazítottak. Tudjátok, mi az: igaznak lenni, a Bibliában? Isten jogrendjének megfelelni. Isten elvárásainak megfelelni. És igaz az, aki Jézus Krisztusba burkolózik, akinek Jézus Krisztus a Megváltója, Ura, Szabadítója – és Isten igazzá nyilvánítja Krisztusért! És nem azért mennek el, mert enni adtak, csak az igaz voltuknak ismérve lett, hogy enni adtak. Értitek? Nem azért mennek el. Azért, mert igazak! Az igazak pedig elmennek az örök életre. Keressétek ki a Máté 25-ben így van leírva! De az ember így megfogható: nem adtál inni, nem adtál enni, jövevény voltam és nem fogadtatok be, mezítelen voltam és nem ruháztatok fel! Mert nem Jézusra nézve cselekedtél. Az igazak pedig Jézusra nézve cselekednek, úgy, hogy nem is tudják! *Mester, mikor láttuk, hogy éheztél volna... ? Ha megcselekedtétek egyvel is, velem cselekedtétek meg.* Mert ők mindent Jézusra nézve, Jézus dicsőségére tettek és cselekedtek. Igen, testvérek! Nem azért, mert olyan vagyok, hanem azért, mert ilyenné tett Jézus! Luther olyan szépen megfogalmazta, hogy mi az igaz ember ismérve: olyanná tettél, amilyen nem voltam, és olyanná lettél, Úr Jézus, amilyen nem voltál. Még egyszer elmondom: Olyanná lettél, Úr Jézus, amilyen nem voltál, ti. bünné lettél (bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne) és olyanná tettél, amilyen nem voltam. Az igazak pedig elmennek az örök életre.

Igen, testvérek! Ha valaki megérti az Isten Igéjét, elkezdi rendezni a dolgait, és ez valamiben meglátszik. Éppen 30 év történt, szolgáltam egy szabolcsi faluban evangelizáción, és az egyik este odajön hozzám egy fiatalasszony, azt mondja nekem: „Tiszteletes Úr, megértettem az Igét!” Lesütötte a szemét, úgy folytatta: „Úgy látszik, ma este az anyósomnak kell vinnem egy tál süteményt!” Mert valamiben ez meg kell, hogy látszódjon! Nem kérdeztem rá, de biztos, hogy haragban voltak az anyósával... azt mondja, akkor nekem ma este az anyósomnak kell vinni egy tányér süteményt! Nem azt mondja, milyen jó, hogy én hitre jutottam! Nem! Én akarok vinni egy tányér süteményt! Hát ezt valamiben meg kell mutatni! És ez az asszony elkezdett gyümölcstermő életet élni. Már jöttek az első gyümölcsök a hitéletének a fáján! Na, ilyen értelemben beszél Jézus erről, amikor cselekedetekről van szó. Hogy azok az Életből

fakadnak. Az élő fának van gyümölcse. Ha van gyümölcs, fordítva, akkor van élő fa! Akkor van élő hit!

Második: miért mondja Jézus a törvényt? Azt, hogy a parancsolatokat tudod. Megpróbálom röviden elmondani nektek, testvérek. Azért, mert a teremtés rendjében a bűneset előtt — úgy szoktuk ezt mi, teológusok hívni, hogy az Istennek volt egy cselekedeti szövetsége az emberrel, ti. amit az ÓSZ-ben mond, hogy ezt cselekedd, és élsz! — Miért? Ott azért volt a cselekedeteken a hangsúly, mert Isten az embert – Heidelbergi Káténk úgy mondja – olyanná teremtette, hogy azt meg tudta volna tenni. Csakhogy a bűneset után ezt a készségét és képességét az ember teljesen elvesztette, hogy ő az Isten parancsát tudja cselekedni. Értjük ezt, ezt eddig nagyon egyszerűen próbáltam elmondani. Ugye, „a bűn sarában élve lenn / a jóra lelkem képtelen”. De az Isten ugyanakkor az Ő igényét, jogrendjét — én úgy szoktam mondani, hogy azt a mércét, amire azt mondja, hogy na, ezt át tudod ugrani, akkor örök életed van – az Isten ezt a mércét nem tette lejjebb! Azért, mert az ember nem tudja már átugrani, mert az ember nem tudja már cselekedni, Isten nem teheti lejjebb — miért? Mert akkor azt jelentette volna, hogy túl magasra tette eredetileg! Másodszor azért sem teheti lejjebb Isten a mércét, mert nem Ő fog hozzánk igazodni, a mi képességeinkhez... Ja, ha már nem tudod átugrani, akkor lejjebb tesszük... ugye? Nem. A mércét hagyta ott! És az embernek továbbra is azt mondja, — mert Isten „úgy szól ma is, ahogy régente szólt, / nem változik, az Ő, és az lesz, aki volt” — nála nincs változás! Ő amit megmondott, az megáll! Hát akkor nem énekelhetnénk, hogy „megáll az Istennek Igéje”, ha azt látnánk, hogy az Isten változtat rajta, majd hozzánk szabja. Nem szabja hozzánk! Maradt ott a lécs! Csakhogy mit csinált az Isten? A bűnös emberrel, aki már nemhogy ezt nem tudja átugrani, még ennél kisebbet sem tudna átugrani... a bűnös emberrel egy kegyelmi szövetséget kötött. Értitek? A cselekedeti szövetségből lett egy kegyelmi szövetség, amely azt jelenti, hogy Isten – bár a mércét nem tette lejjebb – azt mondta, hogy te ezt nem tudod átugrani, de én könyörülök rajtad, ölembe veszek és ezen átsegítelek. És ezért küldte Jézus Krisztust! Azt mondja az Ige, valaki így mondja: lenyúlt a magasból és felvett engem. Miért? Azért, mert én nem tudok oda jutni! „Tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok!” „Köt s lehúz még régi csüggedésem.” Olyan, mint a béklyó, mint amikor az emberre a súlyfürdőben ráakasztanak még 5 kiló súlyt, csak húzza lefelé. Ugye? Hát nem tudom átugrani! De Isten lenyúl a magasból, és Ő visz át, Ő teszi meg azt, amire én képtelen vagyok! Én nem tudok oda eljutni, még a gazdag ifjú sem tudott. Miért?! Mert azt mondja, hogy „Mester! Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva”! Jó, nagyon jó! Akkor jöjjön a tizedik parancs: Eredj, add el mindenedet, és kincsed lesz a mennyben, és jer, és kövess engem! – na ezen elbukik. Vagyis azt kell mondani, testvérek, hogy a legjobb ember is, ha ezt a lécsét át akarja ugrani, a sarkával úgyis leveri! És most mond-

játok meg, ha a sarkával leveri, az érvényes ugrás? Hát nem érvényes! Csak a sarkával verte le! Mert azt mondja Isten, ha egyet nem tudsz megtartani, az összes semmis. Itt 100% kell! És te erre képtelen vagy. Még a gazdag ifjú sem, aki azt mondja, hogy „ezeket megtartottam”. Persze az ő értékítélete szerint. Na, de egészen másképp látjuk mi az életünket, testvérek, nem? Mi sokkal jobbnak tartjuk magunkat. Csak az a baj, hogy itt Isten vizsgál, itt nem magamat vizsgálom! Vagy a gyerekeknek úgy szoktam mondani, hogy az a baj, hogy nem ti javíttjátok a dolgot, hanem a tanár! Ha mi javítanánk, mindenkinek 5-ös lenne! Mindenki szépen korrigálná, beírná a jó válaszokat, ugye? Nem magamat kell, hogy megmérjem, hanem az Isten ítél meg engem! Ő mér meg engem. Na ezért, testvérek, mégis jó a törvény! Éppen most olvassuk a Galatákhöz írt levélben, hogy a törvény Krisztusra vezet bennünket. Krisztushoz vezérlő mesterünk a törvény! Miért?

És ez a harmadik, amit ma este elmondok a parancsolatokról, amit sokan nem szoktak figyelembe venni, az, hogy amikor elmondja ezeket a parancsolatokat, akkor nem azért mondja, mert ezt te meg tudod tenni. Mondok egy másik igét: Térjete meg! Többször olvassuk: Térjete meg, mert közel van a mennyek országa. Testvérek! Amikor a Biblia valami olyat kér, amit ember nem tud megtenni, akkor egyrészt Isten ezért hirdeti, mert Ő olyanná teremtette az embert, hogy megtehetné volna, másrészt pedig azért hirdeti, pontosan azért, hogy jöjj rá, hogy nem tudod megtenni! Pontosan azért, hogy felismerd, hogy nem tudod megtenni! Ezt cselekedd, és élsz! Jöjj rá, hogy nem tudod! Miért? Mert ha rájössz, hogy nem tudod, akkor mit fogsz csinálni? Segítségért kiáltasz! Mit fogsz mondani? „Könyörülj rajtam, én Istenem, a te irgalmasságod szerint!” Ha én valamire rájövök, hogy nem tudom, – mondjuk azt mondanátok, hogy emeljem meg ezt az asztalt, és én rájövök (próbálkozások után), hogy nem bírom megemelni, akkor mit csinálnék?! Hát itt szólnék egy férfitestvérnek, hogy segíts már nekem! Na, ezért hirdeti Isten, hogy amit nem tudsz megtenni, azt vedd észre, hogy „erőd magában mit sem ér”, akkor hívj segítségül engem, én megszabadítlak téged, és te dicsőítesz engem. Mert Ő készen áll arra, hogy segítsen. Honnan jön az én segítségem? – kérdi a 121. zsoltár csodálatos zarándokénekének írója. Az én segítségem az Úrtól jön. Hogyan énekeljük? „Te tudsz, s akarsz segíteni – hát segíts bajomon!” Mert akkor fogsz segítséget kérni, akkor kezdesz el imádkozni, Úr Jézus, tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok. De eljutottál hozzám, lejöttél a magasból, lehoztad az életet, Te értem jöttél, hogy könyörülj rajtam, segíts nekem!

Igen, testvérek, a tizedik parancsolaton bukik el az ifjú. Erről egy mondatot: Ravasz László mondta ezt, az egykori püspök: Ő mondta, hogy ha kilenc parancsolaton valaki átevíckél nagy nehezen, a tizediken elhasal. A tizediken biztos elbukik. Mert kilenc parancsolat a cselekedetéről szól, a tizedik a motivációról. A tizedik az, amelyik a cselekedeteket mozgatja, motiválja, indítja. Az

indulat, a kívánság, a szívnek a gondolatai, és erről tudjuk, hogy gonosz. Márpedig, ha a forrás gonosz, akkor ami onnan felbuzog, feltör, hogyan lehetne tiszta?! Ezen elbukik ő is, mert azt mondja neki Jézus, hogy: Eredj, add el minden vagyonodat, és kincsed lesz a mennyben!

Hadd fejezzem be azzal, hogy mit jelent ez, nehogy valaki azt higgye, hogy most a lakótelepen el kell adnia a hetedik emeleti lakását, ki kell költöznie valahova a híd alá, és a pénzt szétosztani a szegényeknek. Testvérek, tudjátok mit jelent ez? Azt, hogy amit Jézus Krisztus kér a Bibliában, az az engedelmesség. És Ő nem mindenkitől kérte azt, hogy add el mindenedet! Emlékeztek, másoknak mit mondott?! Van, akinek azt mondta, hogy vedd fel a nyoszolyádat és járj! Van, akinek azt mondta, hogy nyújtsd ki a te kezedet! – a száradt kezűnek. Van, akinek azt mondta, hogy töltsétek meg a vedreket vízzel! – a kánai menyegzőn. Péternek azt mondja, vessétek ki a hálótokat fogásra! Itt nem arra kell gondolni, hogy el kell adnia a vagyonát... Bár volt olyan előreformátor, aki ezt értette meg: Wald és Wycliffe ezt értették meg valamikor. Őhözadjuk ez szót! Eladták, szétosztották! Mert azt akarták, hogy kincsük legyen a mennyben! De itt az engedelmességről van szó, testvérek. Arról, hogy valamit mond néktek, megtegyétek! Az, amit mindannyiótoknak mond, az micsoda?! Az, hogy kövess engem! Az, hogy gyere utánam! És te mondd azt Neki, hogy Uram, az engedelmességem az, hogy ahova te mégy, oda megyek. Követlek, hatalmas Uram, és a tied vagyok, és Neked élek és Neked szolgálok. Isten engedelmességet kíván; ez még a véresáldozatnál is nagyobb — mondja maga Isten. Engedelmességet kíván, hogy amit mond, te aszerint cselekedj. Akkor is, ha nem érted, akkor is, ha fájó neked... De mert Ő mondja, de a Te parancsodra, a Te szavadra... Mi az élő hit?! Az, amit Péter mond, hogy Uram, ... de a te szavadra..., egész éjszaka nem fogtunk semmit..., ja, de ha Te kéred? Hát Te vagy az életem Ura. A Te parancsodra kivetem a hálót. Kedves testvérek, ezért adja nekünk Isten a parancsokat, mert azt akarja, hogy leszűrje a mi engedelmességünket.

Ma este kérjük azt, amit az énekíró így mondott, „hadd lehessen engedelmes, Néked élő gyermeked!” Ámen.

Imádkozzunk!

Igen, Urunk, szeretnénk Tőled engedelmes szívet kérni, nyájas, vidám, szelíd, jó szívet, mely egyedül csak Teérted ég, s Véled jár szüntelen, csak Véled szüntelen! Te könyörülhetsz rajtunk, mert Te veszed el a kőszívet, Te adsz hússzívet nekünk, Te cserélheted ki, Urunk, a szívünket, Te állíthatsz új pályára bennünket, amelyik az életre visz, a keskeny útra Te teheted rá a mi lábainkat. Kérünk, hogy végtelen kegyelmeddel könyörülj rajtunk, mert mi magunktól nem jutunk el az örök életre! Engedd, hogy feladjuk, hogy valamit tehetünk érte, vagy nekünk is kell azért valamit tenni. Hanem fogadjuk el, és hadd

mondja szívünk az ének szavával együtt: „Bárány, légy áldva, ki elvérezél, s értem mindent elvégezél!” Ámen.

Záróének: 757. – Új szövetséged elfogadom

**2023. 12. 1.
péntek**

Elég-e az, amit eddig tettem?

Kezdőének: 830. – Keresd az Istent, népem

Olvasandó (lectio): Mt 19,16-22

És íme, hozzájövén egy ember - tudniillik Jézushoz – és monda néki: Jó mester, mit cselekedjem, hogy örök életet nyerjek. Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. Mondta néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanúbizonyyságot ne tégy; tisztelt atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Mi fogyatkozás van még bennem? Mondta néki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a meny-nyben; jer, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszo- morodva, mert sok jószága volt.

Alapige (textus): Mt 19,20-22

Mondta néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Mi fo- gyatkozás van még bennem? Mondta néki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a meny-nyben; jer, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszo- morodva, mert sok jószága volt.

Imádkozzunk!

Istenünk, hálás szívvel köszönjük, hogy ezt a mai estét is elkészítetted, és ebben a rossz időben is vágyat, készséget adtál nekünk arra, hogy eljőjjünk a Te házádba, hogy Igéd közelében legyünk, és hallgassuk a Te szavadat. Kérünk, Urunk, hogy szólj hozzánk ezen az estén is! Hadd legyen úgy, ahogyan énekel- tük, hogy Te lehess Urunk minden fölött, hogy uralkodj az életünkben, hogy átadjuk neked az életünk minden területe felett a jogot, az uralmat, a vezetést, és ne magunkat vagy másokat akarjunk vezetni. Ne a magunk-járta úton botla-

dozzunk, hanem a Te általad adott ösvényen menjünk az örök élet felé. Kérünk, Urunk, hogy vedd el fáradságunkat, végy el mindent, ami gát lehet a Te Igéd előtt, *ne legyen semmi gát, kegyelmed mit ne törne át* (vö. 713. ének). Ámen.

Igehirdetés

Ma este is szeretettel köszöntöm a Testvéreket. Nem tehetem meg, hogy itt az első két sorban ülő fiatal testvéreinket ne köszöntsem külön. Talán ma lett volna ifióra és így csatlakoztatok ti is, mint ahogy nálunk szokás az evangélikációban. Örülünk, hogy itt vagytok közöttünk. Természetesen a tegnap, tegnapelőtt vagy első este itt levő testvéreket is köszöntöm: Éppen egy fiatalról beszélünk ezeken az estéken, akinek a történetét, ha ifire jártok, bizonyára ismeritek nagyon jól, akit úgy hívtak, hogy gazdagi ifjú – legalábbis a Biblia így emlegeti. A másik evangé viszont azt írja, hogy főember volt, de gazdag volt mindenképpen: Szóval, egy sikeres élet áll előttünk. Jól menedzselte magát ez a fiatal, jól összeszedte magát; biztosan dolgozott is, mert azért abban az időben nem adták úgy ingyen ezeket a pénzeket; ügyes is lehetett, tehetséges is. Mindenképpen ez egy zsidó fiú volt, tehát Isten népéhez tartozott. De csak külsőleg tartozott Isten népéhez, mert azt mondja neki Jézus, hogy a parancsolatokat tudod; és sorolja neki, hogy mit kell megtartani, mert tudja a parancsolatokat. Tehát egy zsidó ifjú, aki vallásos nevelést kapott, aki tudta a Tízparancsolat ígéit. Ő mégis azzal megy Jézushoz, hogy neki nincs örök élete. Ezt közvetlenül nem vallja be, de a kérdése erre utal, mert azt kérdi Jézustól, hogy mit tegyek, hogy örök életem legyen? Mert tulajdonképpen nem elégítette meg sem a vagyon, sem a rang, sem az elismertség. Hanem ő, miután hallotta, hogy előzőleg Jézus beszélt a mennyek országáról, azt szeretné, hogyha övé lenne a mennyek országa. Vannak a Bibliában ilyen jó kívánságok, testvérek. Nem tudom, hogy nektek vannak-e ilyen jó kéréseitek, hogy ott legyünk a mennyek országában. A Zebedeus fiainak anyja azzal megy Jézushoz, hogy az ő gyermekei ott legyenek a mennyek országában, majd Jézusnak az oldalán legyenek. Egy édesanya ilyet kér Jézustól! Hogy ott jó lenne lenni, oda kellene törekedni. Nos, ez az ifjú is ezzel megy Jézushoz: mit cselekedjen, hogy örök élete legyen. Az első este tisztáztuk, hogy a Biblia alapján mi az örök élet. Most próbálom csak egy rövid mondatban elmondani, ami talán meg is jegyezhető: az örök élet Isten gyermekeinek – és csakis Isten gyermekeinek – az a testi-lelki örök boldogsága, amelynek oka az Isten jelenléte. Így mondja legalábbis a Biblia, hogy akik a mennyei Jeruzsálemben örvendeznek. (A Jelenések Könyve ír erről.) Azoknak az a legnagyobb dolog, hogy az Isten velük van és Isten lesz velük az ő Istenük. Látják az Ő orcáját, Jézusét, és neve homlokukon lesz. Vagy a másik ige jusson eszetekbe: *Ímé az Isten sátora az emberekkel van* (Jel 21,3a). Tehát az örök élet az az Isten jelenléte. Aztán arról is beszéltünk, hogy az örök élet már itt kezdődik a földön. Miért? Mert az Isten gyermekeinek az életében már

itt jelen van Isten. Hiszen Ő azt ígérte, hogy Immanuelben, Jézus Krisztusban – akinek a neve ezt jelenti, hogy Immánuel – velünk az Isten. Velünk az Isten. Jézus pedig azt mondja, hogy *íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig*. Ezért egy hívő ember, egy hívő fiatal örök élete azt jelenti, hogy az Isten velem van; ez nem szólam, nem szlogen, ez nem nagyképűség, hanem boldog felfedezés és megállapítás, hogy velem az Úr. Jézussal vagyok, vele járom az utamat, megfogva a kezét. Ez az örök élet, amely kezdődik itt el, s a halálunk után teljesebbé válik, de igazán dicsőséges akkor lesz, amikor majd fel-támadunk és így mindenkor az Úrral leszünk. A 1Thessz 4-ben azt mondja Pál apostol, hogy *így mindenkor az Úrral leszünk*. Mert ez az örök élet, hogy vele leszek, az Úrral töltöm az örökkévalóságot – és ez lesz a legnagyobb jó. Né-zétek, mindent itt kell hagyni ezen a földön, mindent itt kell hagyni, de akinek van Jézusa, azt Ő viszi tovább az örök életnek ebbe a csodálatos dimenzióiba, Jézus viszi őt tovább.

Nemrégem meglátogattam egy nénit, mert a család kérte, hogy menjek el hozzá. Már látszott, hogy nincs sok hátra neki. Nagyon furcsa volt a beszélgetés, mert a néni csak azzal volt elfoglalva, hogy olvastam-e mi jelent meg a Blikkben. Hát – mondom – nem olvastam, őszintén megmondom. Aztán rátért arra, hogy ha ő meg fog halni, ki fog utána örökölni. És akkor sorolta, hogy kié lesz az arany, kié lesz a bunda. (Nem akartam ott neki mondani, hogy még az arany csak-csak, de higgye el, hogy a bunda senkit nem fog érdekelni a fiatalok közül) és az volt a legnagyobb keserve, hogy azé lesz minden, aki nem érdemli meg. Aztán beszélgettünk a Bibliáról. Az ágya felett volt egy ige; az volt az ígérlapon, hogy *tudom az én Megváltóm él*. Akkor én ebbe kapaszkodtam bele, hogy tessék nézni, ide tetszett tenni valamikor ezt az ígét, biztos nem véletlenül: *tudom, az én Megváltóm él*. Elkezdtem neki arról beszélni, hogy mit jele-net ez. Aztán, amikor temettem, azt mondja a hívő unokahúga a temetés előtt: Képzeld, tiszteletes úr, megkérdeztem Ica nénit, hogy kit szeret a legjobban, és azt mondta, hogy az Úr Jézust. Olyan hálás voltam, hogy Isten ezt a munkát elvégezte benne. Hogy már nem az arany érdekelte, meg a bunda, meg hogy kié lesz ez, meg kié lesz az.

Hát nézzétek, ez az örök élet: Jobban szeretem Jézust. A feleségem szoktam mondani – már 36 vagy 37 éve vagyunk házasok –, hogy amikor ő körülbelül ilyen korú volt, mint ti, akkor kérdezték tőle, hogy milyen férjet szeretné. Ugye mindenkinek megvan az elképzelése, hogy milyen férjet szeretne vagy milyen feleséget szeretne, nem? Tudjátok, azt mondta, hogy a legelső, hogy jobban szeresse Jézust, mint engem. Hát jó házasságunk is van, mert tényleg így van, ő is jobban szereti Jézust, mint engem és én is jobban szeretem Jézust, mint őt, mert Ő az első az életünkben, Isten jelenléte.

Megkérdeztem egy fiatal párt, akik nem úgy csináltak, hogy már öt éve együtt élünk, aztán most jön az esküvő vagy már a gyerek hozza a fátylat a mama

után. Ők tisztán mentek bele a házasságba. Megkérdeztem tőlük, hogy mi lesz a legnagyobb jó, ha összeházasodtok? Azt mondták, hogy tudod, az lesz a legnagyobb jó, hogy nem kell egymástól elbúcsúzni, hogy nem kell este elköszönni, nem kell hazamenni, hanem együtt leszünk. Hát aki Jézus Krisztust akarja, annak ezt így kell gondolnia: ez a legnagyobb jó, hogy együtt leszünk, nem ideiglenesen, nem az ifiórán vagyok veled, nem a bibliaórán, nem az imaórán, nem a gyülekezeti alkalmon vagy az Istentiszteleten, hanem együtt vagyunk Jézus Krisztussal.

No, most nézzük, mert a ma estének az lesz a kérdése és így megyünk majd tovább, testvéreim, hogy ez a gazdag ifjú ugye megkérdezte, hogy melyek azok a parancsolatok, amiket be kell tartani. Jézus Krisztus elsorolja neki és ő azt feleli, hogy mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. Érdekes, hogy Jézus nem vitatkozik vele, hogy hogyan mondhatod ezt?

Annak idején nekünk volt egy nagy tanítónk, Szikszai Béni bácsi. Az idősebbek biztosan ismerik a nevét. Elmondott nekünk egyszer egy példát: Két gyerek talált egy nagy darab sajtot. Azon vitatkoztak, hogy kié legyen a sajt és kimondták, hogy azért legyen, aki a legnagyobbat tudja hazudni. A gyerekek ugye elkezdtek a hazugságokat mondani. Arra jön egy ősz hajú bácsi, és megkérdezi tőlük: min vitatkoztok, gyerekek? Azon, hogy kié legyen a sajt. Kimondtuk, hogy azé lesz a sajt, aki a legnagyobbat tudja hazudni. A bácsi leteremti őket: ejnye, kölykeim, nézzetek rám, megöszültem, megöregedtem, de én még életben nem hazudtam. Erre az egyik gyerek szomorúan megszólal: Samu, add neki a sajtot!

Valami hasonlót élünk át itt a gazdag ifjúnál: hogy *mester mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva*. Hát ő is megérdemelte volna a sajtot, de Jézus Krisztus nem ezt mondja neki, hogy add neki a sajtot, hanem még mond valamit, hogy kipróbálja az engedelmességét, hogy enged-e az ő szavának: „Eredj, add el mindenedet, jer, és kövess engem! Gyere utánam! Nem lesz szükséged a vagyonodra, azért, mert mellettem az én mennyei Atyám a mindennapi kenyeret fogja neked megadni, a mindennapi kenyérrel el fog látni”. Azért érdekes ez, mert ugye az a baj, hogy ez a ifjú a saját értékítélete szerint tartotta meg a parancsolatokat, ahogy ő azt gondolja, hogy ezeket megtartottam. De Jézus Krisztus ezért nem rója meg őt. Testvérek, erről van egy képletem, amit szeretnék nektek ma este elmondani. Lehetséges, hogy már valaki hallotta, de hadd mondjam el ezt a képletet, amit én látok itt, hogy hogyan van ez: *mester mindezeket megtartottam*. Tudniillik, a ma estének az a kérdése, hogy „hát nem elég mindez”? A ma estének pontosan az a kérdése, hogy elég-e az, amit eddig tettem? Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva, mi fogyatkozás van még bennem - kérde ez az ifjú. Hadd hozzak elő nektek egy másik ígét, ami ezt megvilágítja: ismeritek biztosan a farizeus és a vámszerű példázatát Jézusnak. Amikor bemegy a templomba egy farizeus és egy vámszedő. A farizeus úgy

imádkozik, hogy ő mit tett: megtartotta a parancsolatot, vagyis tizedet adott mindenből, böjtölt kétszer egy héten. De mit mond az imájában: „Uram, köszönöm, hogy nem vagyok olyan, mint ez a vámszedő, mint más emberek, köszönöm, hogy én különb vagyok, mint például itt ez a vámszedő”. De emlékeztek, hogy a vámszedő hogyan imádkozott: lesütötte a szemét, és mellét verve azt mondta, hogy „Isten, légy irgalmas nékem, bűnösnek”!

Nos, ennek az igének az alapján nézzük meg, hogy hol áll lelkileg ez a ifjú. Mert tulajdonképpen itt van egy nagy igazság, mert a farizeus, aki úgy imádkozik, hogy mit tettem az egyházért, ugye, nekem milyen fontos volt az egyház, az tulajdonképpen a vámszedőhöz méri magát és azt mondja, hogy én ettől sokkal magasabban vagyok! De mit mond a vámszedő? Felnéz Istenre, és azt mondja, hogy mélyen alatta vagyok az Isten elvárásainak, és más nem segít rajtam, csak az irgalom. Értitek a különbséget? A farizeus a másik emberre néz, és azt mondja, hogy én ettől különb vagyok. A másik az Úrra néz, már lesütötte szemét - de nem baj - lelki szemeivel az Úrra néz, és azt mondja, hogy mélyen alatta vagyok annak a követelményrendszernek, annak az elvárásnak, amit az Isten tőlem vár és kér. Mélyen alatt van. Ebbe a hibába szoktak esni az emberek, a gazdag ifjú is ebbe a hibába esik, hogy ő nagyon jónak tartja magát.

Figyeljétek meg, hogy az emberek milyen jónak tartják magukat. Egyszer bementem valakihez látogatni – sose felejttem el a beszélgetést – és azt mondja nekem a néni, hogy tiszteletes úr, igaz, hogy bűnösök vagyunk, de vannak nálunk sokkal bűnösebbek. Mi még csak hagyján! A néninek teljesen igaza volt, hogy vannak nálunk sokkal bűnösebbek. Igen, ez így van, hogy mi még csak hagyján. Tisztességes asszony volt, soha nem csalta meg a férjét, felnevelte a gyermekeit becsülettel, eljárt a templomba, hozta magával az énekeskönyvét, énekelt, még talán imádkozott is. Igaz, hogy vannak sokkal bűnösebbek, aki káromkodnak, akik paráznak – teljesen igaz! A Biblia beszél erről nekünk, testvérek? Hát hogy ne! Tudjátok, hogy mondta ezt valaki? Úgy, hogy „egyaránt bűnösök vagyunk, de nem egyformán vagyunk bűnösök”. Ez nagyon érdekes, mert nem egyformán vagyunk bűnösök, tényleg. El lehet mondani, hogy az a kánaáni asszony, akit Jézushoz citálnak, mert tetten kapták mint házasságtörőt. A farizeus joggal gondolta, hogy ő azért igyekszik megtartani a parancsolatot, önmegtartóztató életet él, ő nem csalja meg a feleségét. Ez az asszony meg egy utcalány, igaz. De mit mond a Biblia, testvérek? Hogy egyaránt bűnösök vagyunk, ami azt jelenti, hogy sem az utcalány, sem a farizeus, sem a jó ember, sem a rossz ember az Isten mértékét nem éri el. És ebben – ezért mondja a Biblia, hogy – nincs különbség. *Mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek Isten dicsősége nélkül* (Róm. 3,23) Értitek? Aki olyan nagyon jó ember, csak az a baj, amit tegnap este mondtam, hogy van az Istennek egy mértéke, amit meg kellene ütni, de azt egyikünk sem tudja megütni.

Tariska Zoltán barátom, nem tudom, ismertétek-e [a mi gyülekezetünkben is evangelizált 2002-ben], aki péceli lelkész volt, azt szokta mondani, hogy tudod olyan ez, hogy valaki a víz szintje alatt öt centivel fullad meg, vagy 5 méterrel. Teljesen mindegy, nem? Értitek, tehát az Istennek van egy ilyen vonala, amire azt mondja, hogy ha ezen túljutsz, célhoz érsz; ezen túl van az örök élet! Figyeljétek meg, hogy lehet, hogy valaki öt centivel alatta van, mert ő nagyon jó ember: templomba jár, ifire jár, betartja a parancsolatokat, imádkozik, adakozik, mit mondjak még, a másik meg mélyen alatta van. Csak az a baj, hogy egyik sem éri el az Isten mércéjét. Mind a halálban van! Mert ez még mind a halál. Mert tegnap este elmondtam, hogy **a vonal fölé csak a kegyelem emelhet fel valakit**. Hogyan énekeljük? „Tehozzád bűnömért, lásd el nem juthatok... köt, s lehúz még régi csüggedésem... a béklyó súlya nyom, levetném, összetörném” (vö. 720. dicséret), de képtelen vagyok rá. Ezért van szükség arra a szabadítóra, Jézusra, aki eljött közénk, eljön hozzám és felemel engem a vonal fölé, felemel engem az életbe. Hogyan mondja az apostol? Nem azt mondja, hogy ti átjöttetek az életre, hanem azt mondja, hogy átvitt az ő szerelmes Fiának az országába. Átvitt sötétségből a világosságba, halálból az életre. Jézusnak nem derogált öt méterrel a vízszintje alól valakit kiemelni, ugye, mert az is Ábrahám fia, de lehet, hogy nem emelte át azt, aki öt centivel volt lejjebb, mert annyira bízott a saját maga jóságában. Emberileg tudjátok, mire vagyunk képesek? Szoktam mondani, na erre képes az iskolai etika [mint tantárgy]! Emberileg tudjátok, mire vagyunk képesek? Hogy az öt méterről feljövünk egy kicsit magasabbra. Azt lehet! Az a baj, hogy az etika erről nem beszél.

Ti fiatalok, ezt nem tudjátok, hogy mi volt az úttörők 12 pontja. Engem kiképeztek úttörővezetőnek – azt szoktam mondani: kár volt egy forintot is belém invesztálni az akkori rendszernek, mert rosszul sült el a dolog. De engem kiképeztek. Az úttörők 12 pontja is tele van jó dolgokkal: az úttörő szereti szüleit, nem bántja a pajtását, segít a társainak, vagy lehet, hogy most ilyen a cserkészek nem tudom hány pontja – ebben nem vagyok otthon. Egy csomó jó dolog van benne, csak az a baj, hogy egyet nem tudtak: hogy a vonal fölé kellene kerülni ahhoz, hogy nekem örök életem legyen. Nekem nem jobb embernek kell lenni, hanem nekem örök életet kell nyerni, hogy eljussak az örök életbe. Értitek? Mert nagyon sok jó ember halt már meg. Mi, lelkipásztorok nagyon sok olyan temető családdal beszélgettünk – gondolom a ti nyugdíjas lelkipásztorok is el tudja mondani, hogy – bejön a család és elmondja: jó ember volt. Nagyon sok jó ember halt meg, csak az a kérdés, hogy az igaz-e, hogy hitben haltak meg mindezek? Mert mit mond a Biblia? Az Isten gyermekei nem a jóságukban halnak meg, hanem hitben haltak meg mindezek. Vagyis olyanok, akiket Jézus Krisztus átemelt. A kegyelem felemelt a halálból az életre, a sötétségből a világosságra. Nem csodálatos Jézus? Lenyúl és felvesz és átvisz az Ő országába.

Volt egy konferencia, ahol felkértek egy szolgálatra. A Jelenések Könyvéről szolgáltam, emlékszem. Ott az egyházzól volt szó, és én azt mondtam, hogy én nem az egyházzól akarok szólni, hanem először is az egyház Uráról. A Jelenések Könyvében, tudjátok, le vannak írva a pergamoni, a laodiceai, az efézusi gyülekezet dolgai. De én mondtam nekik: Testvérek, ne erre figyeljétek, hanem az első fejezetre, ahol János apostol a Szentlélek által magasztalja azt a Jézus Krisztust, aki egyetlen oka annak, hogy egyáltalán van egyház Laodiciában, Pergamonban, Efézzusban, Újpest-Belsővárosban vagy Pasaréten – hogy egyáltalán van egyház. Figyeljétek meg, miről beszél az első fejezet! Mert a második már arról, hogy milyen az egyház: az egyikben ez a probléma, a másikban az, az egyik ilyen tévtanítást tűr meg, a másik olyat, az egyik meggazdagszik és azt mondja, hogy semmire nincs szükségem. Persze, az egyház ilyen! Ilyen volt Korinthus, Filippi, Thesszalónika és lehet mondani biztosan az újpest-belsővárosiról is, meg a pasarétiről is rosszat. De figyeljétek – mondom nekik – az első fejezetben viszont az van, hogy milyen az egyház Ura. Az első fejezet végig ugye Jézust mutatja be. Hogyan? Mint hű és igaz tanúbizonyság, a föld királyainak fejedelme, aki szeret minket és vére által megszabadított bűneinkből és tett minket az Ő országában királyokká és papokká. Hát nem csodálatos, mit tett az egyház Ura, és hova emelte fel az egyházat, hova emelte fel a hívőt Jézus Krisztus! Nahát, ez a csoda!

Nem én jutok el oda, ahova kéne menjek, hanem Jézus Krisztus emel be engem oda. Éppen ezért tanuljuk meg ma, testvérek: bármit teszel, a vonalhoz csak közelebb kerülhetsz, csak előrébb juthatsz. De a kegyelem országába, az örök életbe csak Jézus Krisztus tud beemelni téged.

Végül még hadd szóljak arról, hogy hogyan tovább. Tehát nem elég az, amit eddig tettem. Elég-e az, amit eddig tettem? – kérdezhetjük ma este. Nem! De ma este is hirdetem: de az elég, amit Jézus tett. Az elég az Isten színe előtt, az Atya színe előtt. Az elég, amit Jézus tett. A Golgota keresztje az elég ahhoz, hogy Isten könyörüljön és irgalmazzon nekünk.

Nos, most fejezzük be azzal, hogy hogyan történt a gazdag ifjú esetében. Az Ige azt mondja, hogy elment szomorúan, mert sok jószága volt. A gazdag ifjú, legalábbis most, a Biblia szerint nem került a vonal felé, nem nyerte el az örök életet. Miért? Mert a Krisztusnak való engedelmesség útján ő nem tudott elindulni. Mert nézzétek: akinek örök élete van, az először is vegye tudomásul, hogy el kell indulni a Krisztusnak való engedelmesség útján. Vagyis onnantól kezdve kérdelem, hogy Uram, mit akarsz hogy cselekedjem? Ez volt a hívőknek az első kérdése mindig, akik újjászülettek: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Most már én nem tudom mit kell tenni, mit akarsz, hogy cselekedjem? Te szólsz bele az életembe. Te irányítod az életemet.

Amikor mi idejöttünk Pasarétre – immár tizenhárom éve –, mi majd' belehaltunk; én is, a feleségem is, meg a családom is, meg a gyerekeim. Szó szerint

majd belehaltunk. Én csak sírva annyit tudtam mondani a gyerekeimnek, hogy nem tudom Isten miért csinálta ezt, nem tudom, hogy miért döntött így, de egyet tudok: ha mi engedelmeskedünk, azt Isten meg fogja áldani. Ugye nekem hoznom kellett magammal a családot, mint a csiga a házát. Ugyanis, ha lelkész máshova megy, viszi magával a családját. Mert ugye nem hagyhatja otthon, hanem viszi magával. Persze ők kinyilvánították, hogy nem akarnak Budapestre költözni. Szó sem lehet róla, hogy ide költözzenek! Én azt mondtam nekik, hogy egyet tudok, ha engedelmeskedünk, azt Isten meg fogja áldani. Most, 13 év után boldogan mondhatom, hogy így lett. Kibírtuk! Nem volt könnyű, de Isten szólt és az Ő szavának engedtünk. Amikor mi idejöttünk, azt az ígét kaptam, hogy *Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton, és bevigyen téged arra a helyre, amelyet kijelöltem. ... Ne szegülj ellene, mert nem bocsátja meg hitszegésedet* (2Móz 23,20-21). Ki van téve az irodám falára. Azt mondtam a családomnak: „Egyet tudok: Ha itt maradunk, az Isten leír bennünket. Ha engedünk neki, akkor megáld. És javunkra vált. Mert itt dől el, hogy igen, az örök életnek következménye az, hogy Jézus Krisztusnak engedek. „Úr Ő éltem fölött, / Szívem nem ismer kényszert, önként szolgálom Őt” – mondja az ének, amit lehet, hogy ti is ismertek. (251. Hallelujah! – Hű Jézusom kezébe).

Evangelizáció volt egy gyülekezetben, és amikor megszámlolták a perselypénzt, akkor egy karikagyűrű volt a perselyben. Később kiderült, hogy egy lány, akit a vőlegénye eljegyzett, ezt a kapcsolatot tette bele a perselybe; neki ezt kellett itt hagynia, ami az Istennek nem volt kedves. Lehet, hogy egy kapcsolatot kell felszámolnod. Lehet, hogy egy szerelmet kell abbahagyni, lehet, hogy szakítani kell. Én nem tudom. Majd ezt a Lélek megmondja. De egy biztos: ha örök életed van, akkor azt fogod kérni, hogy „Uram, vezess”! Rád hagyom az utamat, majd Te teljesíted. Nem akarom a magam életét vezetni, inentől vezess, *Jézusunk, Véled indulunk*. Mert Veled akarok célba is érni. Isten vezetése alatt lenni azt jelenti, hogy *szánjátok oda testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul* (Róm 12,1) – mert ez az okos istentisztelet. Vagy van egy Hallelujah-ének, amit talán ismernek a régiek: „Több szentséget árasz, több lelkesedést, több könnyet a bűnért, több béketúrést. Több hitet Uramban, több megnyugovást.” Minden verse erről szól, hogy ebből többet. Igen, akinek örök élete van, legyen több tisztaság az életében! Akinek örök élete van, legyen több szolgálat, több odaszánás az életében! Hogy igen, itt vagyok, Uram, tégy velem, amit akarsz. A tied lettem, a tied vagyok. Hozzád tartozom, Te parancsolsz nekem.

Ez a gazdag ifjú szomorúan ment el. Van a Bibliában egy történet, amit mellé szoktam tenni ehhez: a szerecsen komornyikét. Ő meg, amikor találkozott Fülöppel, aki beszélt neki Jézusról, ott azt olvassuk, hogy *és tovább ment az ő útján örömmel*. (ApCsel 8,39b) Vagy örömmel lehet innen kimenni, hogy van örök életem, mert azt mondja Jézus, hogy *aki megnyer engem, nyert életet és*

szerezett az Úrtól jó akaratot (vö. Péld 8,35), vagy pedig elmégy szomorúan, mert nem tudod feladni sem magadat, sem az értékeidet, sem a kincseidet, amit te kincsnek tartasz, nem tudod feladni. De higgyétek el, hogy Jézus mindennel felér! Nagyobb gazdagsággal fogsz innen elmenni, mint amit te annak tartasz, mert Jézus Krisztusban életet, örök életet készített és adott nekünk az Isten. Ezért hadd fejezzem be azzal, amit János apostol mond: *Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.* (1Ján 5,12)

Menjetek tovább, testvéreim és menjünk tovább Jézussal és legyen nekünk Urunk ez a mi drága Megváltónk, aki adta magát a mi bűneinkért, hogy kimentessen e jelenvaló gonosz világból, aki életét adta értem, hogy nekem életem legyen és bővülök.

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük, Urunk, hogy Igéden keresztül tanítasz az élet útjára és ösvényére bennünket. Megasztalunk téged azért, mert Te magad vagy az élet. Engedd meg, hogy a Szentlélek úgy világosítsa meg a mi elménket, hogy így gondolkozzunk: *az élet nélküled nem élet*, hol te nem vagy, én sem leszek. Vagyis ott akarunk lenni, ahol Te vagy, Jézus. Már itt a földön és majd odaát a mennyországban is azért akarunk lenni, mert Te ott vagy és nekünk ott a helyünk, ahol a mi Megváltónk. Hiszen Ő is azt mondta, hogy *azt akarom, hogy ahol én vagyok az enyéim is ott legyenek.* Mert Ő is így gondolkozott, hogy ahol én vagyok, a megváltottak is ott legyenek. Hadd gondolkozzunk mi is így, Urunk: *nélküled semmit, veled mindent.* Veled még a kőfalon is átugrunk, *nélküled még egy kis dobocskát sem tudunk átugrani; semmit, néhány centit sem, de veled még kőfalon is átugom.* Legyél oltalmuk és erősségünk, életünk vára, kősziklája, Urunk, hogyha jönnek a viharok, akkor össze ne dőljön a ház, az építmény, hanem szilárdan és erősen álljon. Hadd kérjünk, hogy vezesd a mi életünket, áldd meg gyülekezeteinket. Hadd kérjünk téged, Urunk, a keresőkért. Szeretnénk hinni azt, hogy itt is sok néped van ebben a városban vagy ebben a városrészben; Újpesten is, nálunk is. Hozd elő a te gyermekeidet, Urunk és hogyha bennünket akarsz ebben használni, hogy mondjuk az Igét, adjuk tovább a hívást, akkor használj fel, hogy ne csak mi elégedjünk meg az örök életünkkel, hanem azt akarjuk, hogy más is üdvözöljön. Hallgass meg minket kegyelmedből. Ámen.

Záróének: 796. dicséret – Már keresztet vállra vettem

Kiegészítés:

Bocsánat, még egy mondat jutott eszembe; erre mondhatjátok, hogy befejezte már, csak nem tudja abbahagyni. De eszembe jutott egy mondat, amit egy két-háromszáz évvel ezelőtt élt igehirdetőtől olvastam. Valaki megkérdezi tőle, hogy mit jelent szeretni a felebarátod. (Mert ugye: *szeresd felebarátodat, mint magadat.*) Figyeljétek, milyen választ adott rá: „azt akarni, hogy ő is üdvözüljön”. Tehát azt akarom, hogy neki is örök élete legyen. Ezt jelenti: szeretni az osztálytársat, a barátomat, a barátnőmet; azt jelenti, neki is örök élete legyen, hogy ő is üdvözüljön.